

TOPILE MALICE IN KOSILA

tel. 05 6416 333 / mob. 041 684 333
www.fastfoodveni.com

NOVO! NOVO!

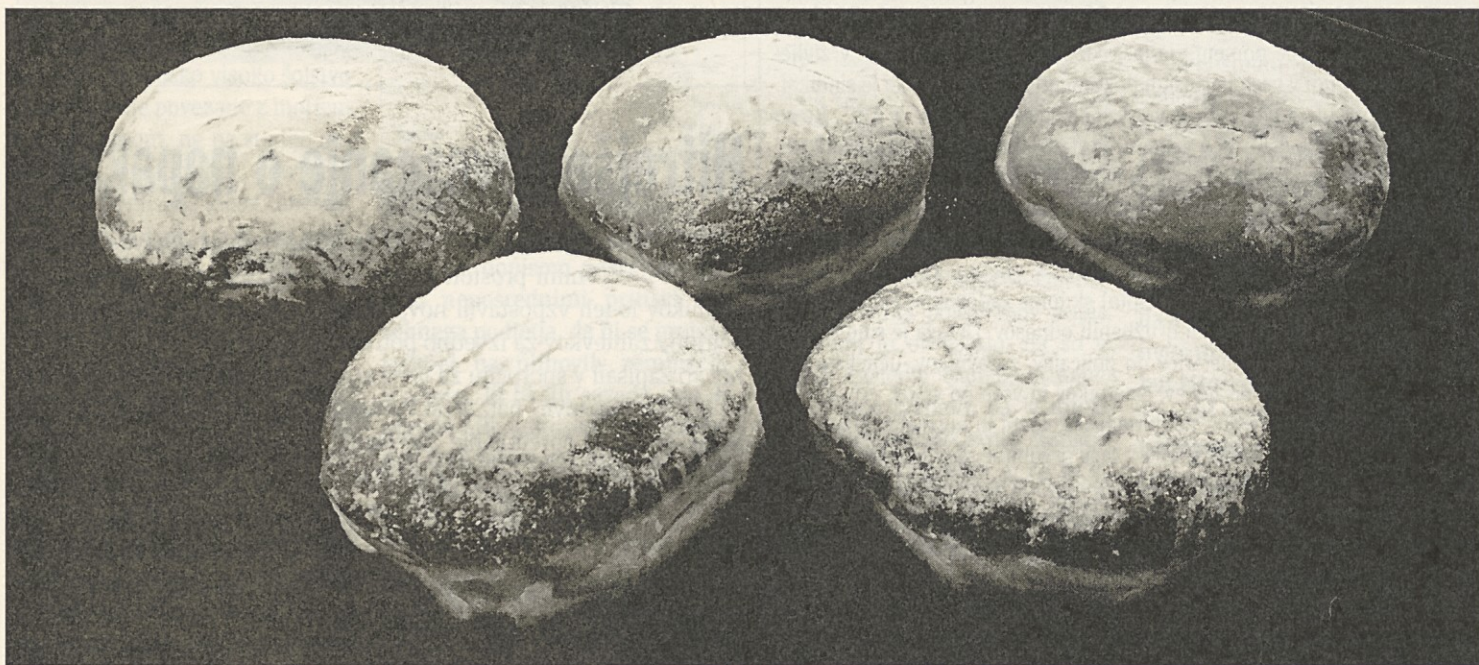
ZBIRAMO PREDNAROČILA ZA KNJIGO

Marino Šinkovič: RIBIŠKI DNEVNIK

od Izole do Savudrije in malo čez

Naročite jo na: 040 211 434

ali: tajnistvo@mandrac.si

Kako sem padel v olimpijsko časovno zanko

Ko sem že drugič stiskal pesti za naše skakalke so mi v sosednjem bifeju povedali, da imajo ženske smučarske skakalke na olimpijadi v Piong Čangu eno samo tekmo. Pa sem jih videl najmanj dvakrat.

(Mef) Sem namreč med tistimi, ki prižgejo televizor ob vseh mogočih in nemogočih urah in tako sem kar nekajkrat padel v časovno zanko, ko nisem vedel ali spremljam prenos v živo ali gre za posnetek. Ura je bila okoli treh ponoči in zdelo se mi je normalno, da je tam na južni polobli jutranja tekma, pa ni bila.

Ker je pihalo so tekmo prestavili, namesto tega pa so predvajali posnetek nekega drugega olimpijskega tekmovanja, v kombinaciji z vse bolj namnoženimi televizijskimi prodajami vsega mogočega, od nogavic do grelcev vode. Napis v desnem zgornjem vogalu pa je tako dobro skrit, da s svojo dioptrijo komaj ločim med »znova« in »živo«. Poln dvomov sem ugotovil, da bo bolje če zaspi.

Zjutraj se doživel »dépâ vu«. Isto prizorišče, isti tekmovalci, isti komentarji in celo rezultati. Takrat sem že vedel, da sem se ponovno vrnil na tretjo zjutraj in tako se mi je tisto dopoldne zgodilo vsaj še enkrat. Pa ne le pri olimpijskem ampak tudi pri propagandnem programu. Nič bolje se mi ni godilo, ko sem preklupil na evropski športni program, saj so tudi tam ustvarili popolno časovno zmedo, ki so jo, namesto s prodajami zamenjali za množico različnih videospotov, reklamno zmontiranih utrinkov s tekmovanjem in arhivskih posnetkov. Naveličal sem se olimpijade in pritisnil na nek drugi športni program in še tretjič pogledal tekmo med Fiorentino in Juventusom iz prejšnje sobote.

Ponovitve so pač sestavni del televizijskih programov. Pravzaprav so njihov privilegij. Predstavlajte si, da bi enostavno ponatisnili časopis izpred tedna dni. Televizijci bodo pojasnili, da to počnejo zato, da bodo vsebine lahko videli tudi tisti, ki so jih zamudili ob prvem predvajanju, pa je ta izgovor vedno bolj za lase privlečen. Zdaj, ko že v vsaki vasi obstaja možnost pregledovanja programov za nazaj, to enostavno ne drži več. Bolj res bo, da televizije, ki so prenose z olimpijskih iger drago plačale želijo z njimi iztržiti čimveč in privarčevati pri drugih programih. In tako skoraj ne vem več ali je jutro ali večer, je včeraj ali danes, naj grem spat ali naj vstanem.

Morda pa so krivi naši športniki. Če bi kateri od njih osvojil olimpijsko kolajno, verjetno ne bi ob ponovitvah prav nič trpel. Tako pa se spominjam Tine in nergam čez televizijo.

Lara

Veterinarski center
Centro veterinario

HOTEL ZA MALE ŽIVALI

**ALBERGO PER
PICCOLI ANIMALI**

Trgovska ulica 4, Izola

tel **05 6401 300**

dežurni telefon:
031 344 832

INTESA SANPAOLO BANK

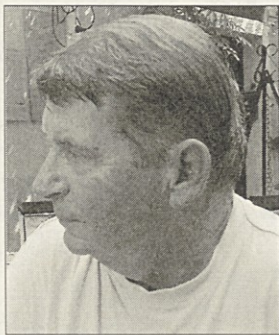
MANDRAČ

NAROČNINA - SPOROČILA - MALI OGLASI
tel. 040 211 - 434 / urednistvo@mandrac.si

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Avtor kolumne izraža svoje mnenje, ki pa ni nujno enako mnenju uredništva.

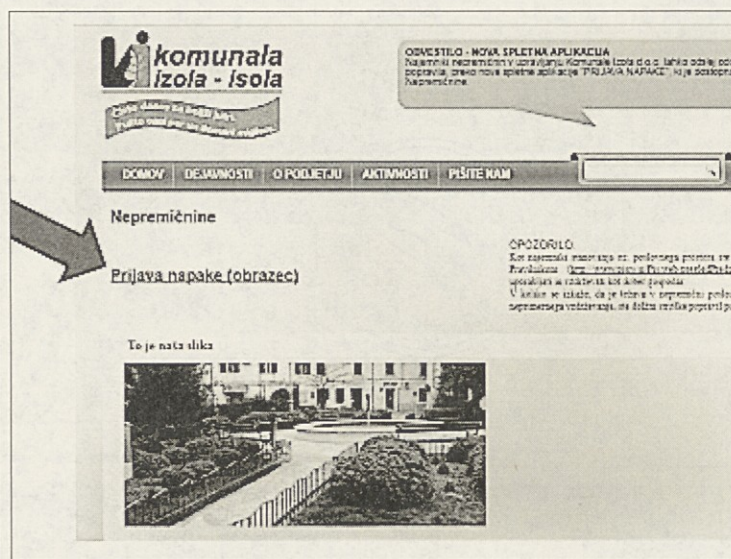
TRETJE SOGLASJE

Ko gre za stavko, se mi v spomin vrne ena od sej nekdanjega Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. Pa ne zato, ker je stavki dala legitimnost, delavce takrat to ni preveč skrbelo, ker so vedeli, da so glavni. In da sindikat nekaj pomeni vsaj, ko gre za zaščito delavskih pravic. Zaščita delavskih pravic je bila zapisana, kar ne pomeni, da je, vedno in vsakič in povsod, v življenju upoštevana. Tudi v vseh partijskih dokumentih Posledice – ko je sindikat, kjerkoli in kadarkoli, odločil, da se gre v stavko, so delavci šli "v luft". Ko so stavkali rudarji v Trbovljah, ali v Velenju, so stavkali rudarji v Kaknju in Tuzli, Zletovu in Trepčih in obratno. Takrat se je to imenovalo delavska solidarnost. Pa smo se demokratizirali in osamosvajali. Iz enega sindikata so nastali številni, razdrobljeni sindikati, ker je bila država prepričana, da je lažje obvladovati maloštevilne in razdrobljene skupine, kot močno, enotno organizacijo ter da bodo te maloštevilne (v odnosu na celoto) skupine zadovoljne z drobtinami, in ne s strateškimi spremembami družbenih odnosov. Država je sindikate in zaposlene (od zidarjev in smetarjev do policajev, zdravnikov, učiteljev, medicinskih sester in bratov, pisateljev, baletnikov in vseh po vrsti), vrnila v 19. stoletje. Spet se borijo za plače, za normalen delovni in normalen prosti čas, za malico in prevoz, tako kakor je bilo v času prvobitne akumulacije kapitala. Prav za to gre – če je prvobitna akumulacija kapitala temeljila na eksploataciji delavstva (vsega in vsakega, ki je živel od prodaje svojega dela, uma, znanja, veščine) in ekspropriacije (kraje) rezultata njenega dela, je danes, v 21. stoletju in v demokratični, socialni državi, kaj drugače? Nič ni drugače, še huje je. Ker niso ogroženi, ekspropriatorji in eksploatirani delavci, vsaj lahko stavkajo, kaj pa je, v tej socialni in demokratični državi z nezaposlenimi, lačnimi, revnimi, mizerno upokojenimi, ki nimajo ne sindikatov, a predstavljajo več kot polovico prebivalcev in na njihov račun živi (dobro živi) hipertrofirani državni birokrati – tizirani sistem? V katerem posamezni udeleženci, od številnih ministrstev z agencijami, direkcijami in gromozanskim aparatom, sami ne vedo kaj delajo, kaj delajo drugi, ki delajo skupaj z njimi in vsi se med seboj ščitijo in varujejo pred tistimi, zaradi katerih obstajajo in za katere bi morali delati, do totalno odvečnih in nepotrebnih državnih holdingov, dutb-jev in podobnih izmišljotin, ki nič ne delajo, razen da vlečejo debele plače in skrbijo, da še manj delajo in za to vlečejo še debelejšje plače, ki so v mesečnem znesku enake letni plači stavka- jočih. Pa naj povedo, da to ni res. Da imajo devet, deset, petnajst tisoč evrov plače? Imajo. Na račun tistih, ki nimajo niti desetino tega, pa stavkajo. A stavka se je spremenila v folkloro – malo mahanja z zastavami, malo govorjenja o pravicah in – gremo domov.

Nekdo je izgubil kompas – tisti, ki mislijo da so država, na prvem mestu pa sindikati, ki ne zahtevajo, da se država vrne v normalno stanje. Kar ni nič zahtevno – gre za enostavno upoštevanje in spoštovanje besed zapisanih v Ustavi, da v državi živijo enakopravni državljani, ki imajo in jim pripadajo, ker so si jih izborili, vse človekove individualne in kolektivne pravice. In je država tista, ki mora skrbeti, da to postane način življenja. In da je pravosodni sistem dolžan gledati državnemu aparatu pod prste, če ga ta krši. A krši ga, na vsakem koraku. Pravosodje pa je postalo le okrasni privesek države in ščiti kršitelje, ker s tem ščiti samega sebe.

Obakrat v svoji kratki zgodovini, je Slovenija imela socialno soglasje vseh družbenih sil, posameznih in kolektivnih – plebiscit je bil prvi, referendum o približevanju EU pa drugi.

Na vidiku pa ni tretjega soglasja – o tem, kakšna naj bo ta država, ki je nastala na temelju plebiscitarnega odločanja vseh državljanov, čigava bo ta država, za kaj in za koga sploh je ta država, ker takšna, kakršna je, je samo plen mrhovinarjev, ki izkoriščajo pomanjkanje tega soglasja in dejstvo, da je Ustava samo črka na papirju, ki jo vsak prebere tako, kakor mu odgovarja in prebere samo to, kar mu v njej odgovarja, nikogar ne obvezuje, pa se veselo debelijo in bogatijo, a vi, čreda delavska in delavna, stavkajte, pa vam bomo dali 1,3 ali 3,1 odstotka višje plače, da ste tiho. In da boste mislili, da ste zmagali. Samo ne omenjajte tretjega soglasja. Prva dva sta bila dovolj za nas, da nam je tako, kakor nam je. In da je vam tako, kakor vam je.

Hitrejša obveščanje o napakah

V podjetju Komunala Izola d.o.o., ki od nedavnega upravlja s stanovanji in poslovnimi prostori v lasti Občine Izola, so za potrebe najemnikov le-teh vzpostavili novo spletno aplikacijo za oddajo prijav oziroma zahtevkov za izvedbo potrebnih popravil.

Kot so zapisali v sporočilu za javnost je glavni namen vzpostavitve te aplikacije zagotoviti natančno evidenco vseh prejetih prijav, hitrejši odziv in hkrati spremljanje aktivnosti za odpravo napak. Doslej so najemniki sporočali oziroma oddajali zahtevke za potrebna popravila v najetih prostorih na različne načine: preko telefona, osebno ter po klasični ali elektronski pošti. Z namenom hitrejšega odziva in ciljem, da bi tovrstne prijave imele evidentirane v enotnem sistemu, ki bi omogočal dovolj pregleden in ažuren vpogled v prejete prijave ter spremljanje aktivnosti v zvezi z reševanjem le-teh, smo vzpostavili spletno aplikacijo, preko katere lahko odslej najemniki enostavno in hitro oddajo svojo zahtevo za odpravo napak oziroma poškodb v najetih prostorih.

Omenjena aplikacija je dostopna na spletni strani Komunale Izola pod rubriko »Prijava napak (obrazec)«, na ta način pa bodo najemniki stanovanj in poslovnih prostorov hitro in predvsem brez dodatnih stroškov lahko sporočili njihove potrebe po popravilih.

V Komunali seveda upajo, da bodo postopoma prešli na izključno informacijsko podprt sistem spremljanja dotičnih prijav, seveda pa ob tem le ne bi smeli pozabiti da računalnik še ni prišel v prav vsako izolsko družino in da je, posebej med starejšimi občani, še vedno veliko tistih, ki v informacijsko družbo vstopajo sila počasi ali pa celo ne bodo vstopili nikoli. To seveda ni problem Komunale, prav pa je, da ob upoštevanju tega dejstva ne zanemarijo tistih, ki bodo še naprej uporabljali konvencionalne oblike obveščanja o napakah in nujnih popravilih njihovih najemniških stanovanj.

Najemnike pa še bolj kot sporočanje zanima ali bo tudi odzivnost vzdrževalcev potekala hitreje kot doslej, saj številni čakajo na različna vzdrževalna dela tudi po mesece. Učinkovitost aplikacije ne bo merjena le s hitrostjo sprejemanja in obravnavanja posameznih napak ampak tudi s hitrostjo njihovega odpravljanja.

SZJ Komunala in uredništvo

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Center odličnosti med javnim in zasebnim

Danes, 15. februarja, se bodo na 25. redni seji sestali izolski občinski svetniki. Čeprav le pri obravnavi sprememb Odloka o plačilu komunalnega prispevka bo v ospredju zagotovo projekt gradnje Centra odličnosti na območju Kampusa Livade.

Glede umestitve Centra odličnosti, za raziskave in inovacije na področju obnovljivih materialov in zdravega bivanjskega okolja je bilo nekaj pomislekov tudi med izolskimi občinskimi svetniki. Glavni pomislek sicer leti na Univerzo na Primorskem, ki je bila ustanovljena zato, da v slovensko visoko šolstvo prinese študije povezane z morjem in mediteranom, ne pa študije povezane z uporabo lesa. Prav tako obstajajo pomisleki glede umeščanja lesenega objekta v okolje v katerem prevladujejo kamniti gradbeni elementi.

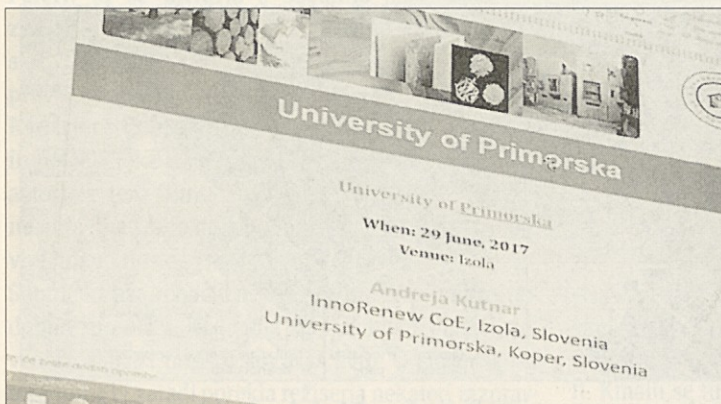
Vseeno pa so občinski svetniki, v želji da omogočijo razvoj študijskih programov v naši občini, sprejeli odločitev, da zemljišče, ki so ga najprej z neodplačno stavbno pravico namenili Univerzi prene-sejo na zasebni zavod InnoRenew CoE, katerega ustanovitelj je tudi Univerza na Primorskem.

Center poželenja

Že konec lanskega leta pa je kar presenetljivo prišla informacija, da se za umestitev tega centra zanimajo tudi v idrijski Hidrii, ki ima v Kopru v lasti zemljišče za tako gradnjo. Zato so iz Občine Izola, Ministrici za izobraževanje, znanost in šport, **Maji Makovec Brenčič**, že 20. septembra naslovili dopis v katerem jo sprašujejo za pojasnila v zvezi z govoricami o obširnem lobiranju in pritiskih na ministrstvo, da bi se projekt prostorsko umestil in zgradil na zasebnem zemljišču v Kopru in ne v Univerzitetnem kampusu Livade. Od ministrstva pričakujejo, da bo postavilo javni interes pred interes zasebnega kapitala in posamezne korporacije.

S podpisom tripartitne pogodbe o prenosu stavbne pravice na zavod InnoRenew CoE (Zavod) je Izola korak bližje Centru odličnosti.

Ministrstvo in ostale odločevalce so s tem dopisom posvarili pred zelo neposrednimi pritiski zasebnega podjetja, da bi se projekt izvedel na njihovih zemljiščih v Kopru, ki bi jih seveda morali prej od njih odkupiti, medtem ko je v Izoli javno zemljišče na voljo brezplačno, v obliki stavbne pravice za obdobje 99 let.

Ministrstvo pomirja

Z ministrstva so oktobra odgovorili, da je skladno s poslovnim načrtom novega centra odličnosti predvidena tudi izgradnja nove raziskovalne infrastrukture, katere lokacija je glede na vlogo, podano na evropsko komisijo, predvidena na območju Univerzitetnega kampusu Livade v Izoli. Univerza na Primorskem je septembra 2017 skupaj z ostalimi partnerji na poziv Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport oddala vlogo, del katere je tudi investicijska dokumentacija, v kateri je kot optimalno za izgradnjo objekta InnoRenewCoE opredelila lokacijo v Livadah. Zapisali so še:

»Potrjujemo, da smo vsekakor zainteresirani za nadaljevanje investicijskih aktivnosti na območju Kampusu Livade, predvsem iz razloga, da je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport v preteklih letih v izdelavo predhodne investicijske in projektne dokumentacije ter samo izgradnjo na tej lokaciji že vložilo precejšnja proračunska sredstva. Vsled navedenega Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, daje podporo izgradnji in umestitvi raziskovalne infrastrukture Centra odličnosti na območju Univerzitetnega kampusu Livade.«

Govorice ostajajo

Toda, 11. januarja letos je Občina Izola ministrici poslali nov dopis v katerem jo obveščajo, da so v medijih zasledili članek, iz katerega je moč razbrati, da je ministrstvo spremenilo svoje stališče iz prejšnjega odgovora in če je to res Občino Izola zanima, kateri argumenti so botrovali spremembi stališča do projekta InnoRenew na območju Univerzitetnega kampusu v Livadah?

»Dodatno so iz različnih zanesljivih virov pricurljale informacije, da družba Hidria močno lobira pri ministrstvu in različnih funkcionarjih Vlade, da bi se predvidena investicija inštituta InnoRenew iz Univerzitetnega kampusu Livade preselila v Koper, v industrijsko območje v lasti družbe Hidria. Iz teh informacij je jasno zaslediti, da se želi na netransparenten način ponovno postaviti interese privatnega kapitala pred splošni - javni interes.«

Ministrstvo so ponovno spomnili, da je Občina Izola vložila veliko proračunskega denarja v izdelavo prostorskega akta za univerzitetni kampus Livade v Izoli ter da je v letih 2008 do 2012 dodatno investirala v komunalno ureditev območja prav z namenom, da bi na ta način pripravila vse potrebno za nadaljno širitev programov Univerze na Primorskem in njenih zavodov. Prav tako je Občinski svet podelil brezplačno stavbno pravico v korist zavoda InnoRenew v trajanju 99 let, v zaključni fazi pa so pogovori o oprostitvi plačila komunalnega prispevka. Skupna vrednost zemljišča in komunalnega prispevka znaša več kot 1.600.000 EUR, kar je za občino Izola visok znesek.

Ministrstvo pomirja (drugič)

Iz Ministrstva so nekaj dni kasneje ponovili, da je bila lokacija v Livadah, izbrana v okviru javnega razpisa na ravni EU ter podprta s sklepom s strani Vlade Republike Slovenije za Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport edina relevantna. Ministrstvo tako potrjuje podporo izgradnji in umestitvi Centra odličnosti na območju Univerzitetnega kampusu Livade.

Začasni odlok o začasni oprostitvi plačila

V neposredni povezavi s problematiko Centra odličnosti je tudi točka dnevnega reda, današnje seje Občinskega sveta, ki predvideva spremembo Odloka o programu opremljanja in merilih za odmero komunalnega prispevka za občino Izola. Prvič se je namreč zgodilo, da investitorju plačilo komunalnega prispevka ne bo upoštevano kot strošek investicije in to bi lahko bil izgovor za selitev Centra odličnosti v Koper. Ker Občina Izola v omenjenem Odloku nima možnosti oprostitve tega plačila, brez nadomeščanja s kakšnega drugega vira, predlagajo, da se, še vedno v skladu z zakonodajo, z dopolnitvijo Odloka omogoči oprostitvev komunalnega prispevka za investitorje neprofitnih stanovanj ter gradnjo raziskovalnih, izobraževalnih in zdravstvenih stavb.

Ker pa junija letos začne veljati nov Zakon o urejanju prostora, ki je še restriktivnejši od dosedanjega in občinam odvzema pristojnosti pri oprostitvi plačila komunalnega prispevka bo predlagana ureditev imela omejeno veljavnost, le do 31.5.2018. To pa je dovolj časa, da občina medtem zagotovi vse pogoje za sklenitev pogodbe o umestitvi Centra odličnosti v Livadah.

Statut, Zdravstveni dom ...

Sicer pa bodo na seji sprejemali tudi Predlog uradnega prečiščenega besedila Odloka o tržnem redu, Predlog Odloka o pogojih, merilih in postopku za sofinanciranje izvajalcev letnega programa športa v občini Izola, Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o gospodarskih javnih službah, Predlog Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki, Predlog sprememb in dopolnitev Statuta Občine Izola, zanimiva pa bo tudi točka o ukrepih občinske uprave v zvezi s poslovanjem javnega zavoda Zdravstveni dom Izola. ur

Te priložnosti ne bi smeli zamuditi

Tako pravi profesor Janez Koželj, ugledni slovenski urbanist in ljubljanski podžupan, tudi udeleženec mnogih urbanističnih delavnic in natečajev, ki smo jih organizirali v Izoli, ko ga povprašamo za mnenji o gradnjo otoka v Viližanu.

Z napovedano gradnjo drugega tira je postalo jasno, da se uresničuje še ena dolgoletna napoved, gradnja »viližanskega otoka«. Javnost je dolga leta nasprotovala že samo ideji o postavitvi umetnega otoka na severno stran Izole, ampak dejstvo je, da brez »naravne« zaščite, Viližanski zaliv kot takšen za turizem ni uporaben.

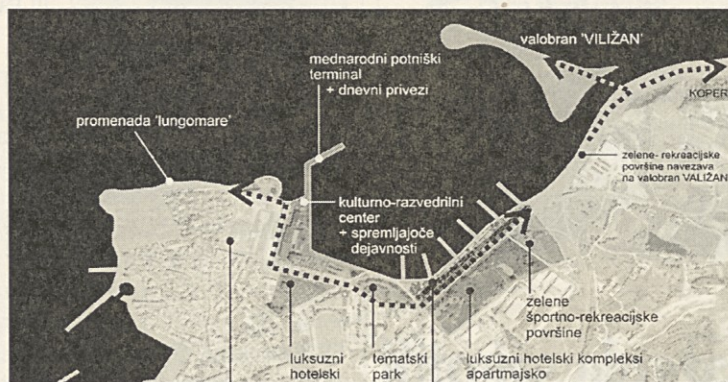
O tem, zakaj je gradnja otoka dobra, oziroma kar nujna, smo se pogovarjali s profesorjem **Janezom Koželjem**, ljubljanskim podžupanom in mestnim urbanistom, ter profesorjem za arhitekturo mesta in urbanistično planiranje na Fakulteti za arhitekturo. Profesor Koželj je imel vidno vlogo tudi pri načrtovanju in gradnji črnokalskega viadukta, tako da mu »ekstremni« inženirski podvigi nikakor niso tuji.

Proti zasipavanju dolin

- **Profesor Janez Koželj, ste dolgoletni pristaš gradnje otoka v slovenskem morju.**

- Ja, prav gotovo. S tem, ko odpadni material pri gradnji avtocest in predorov odlagamo v doline, si sami zmanjšujemo lastni prostor. Temu pravimo, da zasipavamo svoj relief. Če bi ta material odlagali v morje, pa bi si povečali nacionalni prostor in ustvarili nov svet. Zato se mi zdi dobra ideja, da pri teh velikih gradbenih podvigih na obali zemljino odlagamo v morje in s tem ustvarimo nov habitat, nov ekosistem. Podaljšali bi si obalo, kar pa že desetletja čaka na realizacijo, ker si tega ne upamo narediti.

Moramo se zavedati, da družba,

ki nekaj na novo ustvari, ki si poveča nacionalni prostor, ki si podaljša obalo in se mora za to tudi posebej organizirati, tudi družba, ki napreduje. Če pa si tega ne upamo narediti, nekako priznavamo, da za večje projekte nismo sposobni in se s tem krčimo, tudi v mentalnem smislu.

- **Ni pa to le stresanje zemljine v vodo. Gre za strokovno zahteven projekt.**

- Ta projekt je že dodobra premišljen in domišljen. O njem so razpravljali in dali svoje mnenje in svoje smernice strokovnjaki iz različnih področji. Od tistih, ki se ukvarjajo z biologijo morja, do inženirjev in poznavalcev naših voda, ki vedo, katere živalske vrste bi se lahko naselile v naš pre malo raznolik podvodni svet. Izbrana lokacija v zelo omejenem prostoru naše obale pa je tudi edina možna. To bi bilo res nekaj posebnega. Ta otok ne bi bil samo podaljšal obale za enajst ali dvanajst kilometrov, torej za eno četrtno vse slovenske obale, ampak bi v bistvu ustvaril nek nov ekosistem, ki bi povečal pestrost vrst v našem morju.

Otok je dodana vrednost

Vprašanje gradnje otoka je tako tehnološko kot oblikovalsko vprašanje. Predvsem pa je vprašanje, ali smo sposobni vzpostaviti neko novo naravo, torej pravi umetni ekosistem. Smo sposobni krajinski projekt uresničiti? In na koncu, gre za projekt, ki bi Viližanskemu zalivu dal neko vrednost, ki je danes nima. Tam, ko je lepo vreme, so vedno valovi, vedno piha burja in ta zaliv zaradi tega ni uporaben za vse tisto, kar bi to mesto želelo imeti. Bodisi za turistične namene, bodisi za enostavno uporabnost obale. Kajti ta del je najbolj eksponiran proti burji in tramontani in ta otok bi vzpostavil nek nov ambient, novo okolje, ki je uporabno, ki je življensko. Danes pa je to svet, ki je prepuščen stihiji.

- **Dogaja se vam vse, o čemer ste razmišljali. Bil ste tudi pristaš predora in sprostitev obalne ceste za rekreacijo in turizem.**

- Res je. Treba je dolgo živeti in kljub vsemu dajati pozitivno energijo, dajati neke vzgibe, ker pravzaprav najslabše je, ko se ne naredi nič, ker potem ne moremo niti ugotoviti, če smo naredili napako. To je razvojna filozofija, ki nam Slovincem ni usojena. Radi odlagamo, se ne odločamo. Ampak čas prinaša vendarle svoje in kaže se, da so priložnosti prav za Izolo trenutno odprte. Ne pozabimo, da je Izola mesto z največ degradiranimi območji v samem mestu, ne samo na obrobju, ne le med obalnimi mesti vzdolž cele Jadranske obale ampak tudi v celi Sloveniji.

Izola je v rasti nekako zaostala, hkrati pa enkrat pride trenutek, da je treba nekaj narediti, se za nekaj odločiti in živimo v času, ko bo treba vse naenkrat zgraditi. Zdaj je priložnost, ko se bo zaradi drugega tira zgodil otok. Priložnost je, da bo otok omogočil, da se nekaj zgodi v Viližanskem zalivu, odločiti pa se bo še treba, kaj s temi degradiranimi industrijskimi območji.

- **Menda je gradbeni material, ki naj bi ga dobili z gradnjo drugega tira, celo primernejši za gradnjo otoka, od tistega, ki smo ga dobili ob izgradnji predora Markovec.**

- Seveda smo veliko razmišljali, če je fliš tudi primeren za gradnjo otoka, ampak izkopani material za gradnjo drugega tira je seveda boljši, saj gre za apnenec, ki je bolj luknjičav, in kot je že predvidel poznavalec podvodnega sveta Ugo Fonda, bi se lahko v njega naselile tudi tiste vrste, ki jih je pri nas premalo, predvsem ugor. Ustvarili bi odlične pogoje za ugorja, ki je v krogu sožitja različnih morskih vrst zelo pomemben. Nekaj bi naredili, morju ne bi vzeli, temveč bi mu dodali novo življenje, novo priložnost.

- **Veliko teh projektov ste v svetu že videl. Poznate tudi kakšne slabše izkušnje?**

- Do zdaj so se vsi ti projekti izkazali kot dobre izkušnje. Ko je nek prostor zelo občutljiv in ko je v njem zelo veliko interesov, je treba seveda zelo premisliti o posegu v tako območje. Naš je takšen primer. In ko je v podobnih primerih sodelovalo zelo veliko strokovnjakov, ki se res spoznajo in ki imajo željo, da se nekaj zgodi, ne pa da bi samo med seboj tekmovali, kdo ima prav, ko jih želja vodi k cilju, da se nekaj ustvari v javno korist in tudi v okoljskem smislu. Ker ta projekt je okoljski, ne le razvojni projekt. Danes sta ta dva vidika vedno bolj povezana med seboj. Veliko prijateljev imam na Nizozemskem. Takšnih, ki se ukvarjajo s podobnimi vprašanji. Navezali smo stike z nizozemskimi inženirji, ki so pokazali veliko zanimanja, da bi tudi v Sloveniji pokazali, kako znajo graditi neko deželo in hkrati graditi tehnološki razvoj in s tem tudi družbeno korist.

Dramatična Izola (Foto Janez Koželj)

Pogovarjali smo se tudi s strokovnjaki, ki so zgradili Palmove otoke v Dubaju, pred pol leta so si naši študenti tam ogledali te umetne otoke, kako le-ti prinašajo raznovrstnost obali, ki doprinaša ne le ekonomskemu učinku, ampak tudi ekološki pestrosti, pri razvoju vrst, zelo pomembnemu dejavniku pri obstojnosti ekosistemov. To ves čas spremljamo in jemljemo kot nek izziv.

- Kakšne so izkušnje s Palmovi- mi otoki v Dubaju?

- Otoki delujejo. Na eni strani so omogočili razvoj, po drugi pa, kot sem že večkrat poudaril, so podvodni svet naredili bolj raznolik, bolj pester. Naselile so se nove vrste, in s tem prispevale k obstojnosti nekega ekosistema, kajti premalo govorimo o biodiverziteti, premalo se zavedamo, čeprav vidimo, da je ona nosilec razvoja. Podobno kot so migracije in multikulturnost za Evropo priložnost, pa se tega ne zavedamo in želimo to ustaviti. Vemo pa, da je vsa zgodovina Evrope, od Rimskih časov do danes, temeljila na spojih raznolikih kultur in učinkov sinergij, ki iz tega nastajajo.

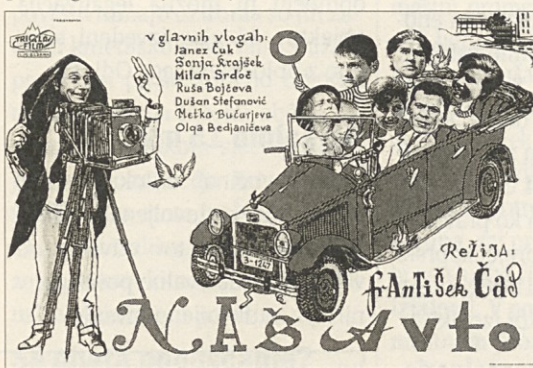
- Za vami je veliko izkušenj in znanja. Boste po črnokalskem viaduktu sodeloval tudi pri na- črtovanju izolskega otoka?

- Viadukt je bil res tudi izredno tvegan projekt. Vsi so govorili, da se ga ne da zgraditi, da bo vedno zaprt, da jugo premočno piha, da burja premočno piha. Da bo to eden od projektov, ki ne bo uspel, ker je preveč tvegan, danes pa zaznamuje naš nacionalni prostor. Od daleč se ga vidi, celo od Tržiča in kar jaz vem, odkar je bil zgrajen še ni bil zaprt. Kar je dokaz, da je treba biti drzen, več kot samo pogumen in inženirstvo temelji, v povezavi z vsemi drugimi strokami in disciplinami, ki skrbijo za varstvo okolja, za najbolj razvojno pomembno stroko. Inženirji vedo, ali vemo, kako rešiti določen problem, a ne le to. Znamo tudi narediti načrte, jih napisati in za njih sprejeti odgovornost.

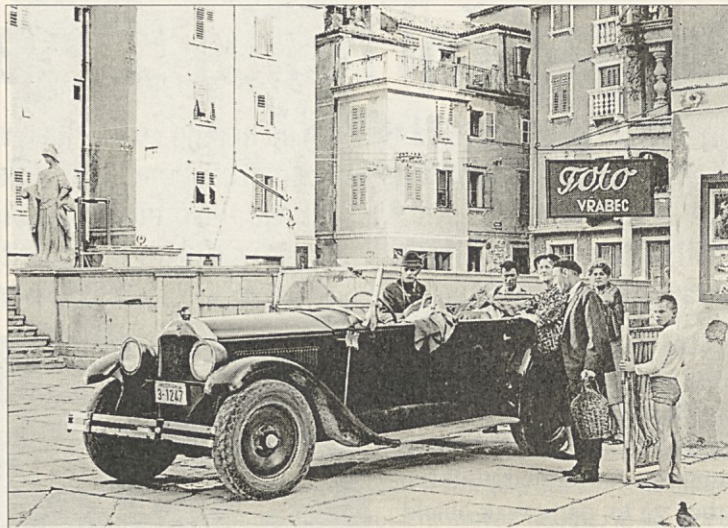
Naš avto

Kár a benzinért ali Škoda goriva je naslov madžarskega filma, ki ga je leta 1964 posnel madžarski režiser Frigyes Bán. Zgodovinar György Péteri, ki se ukvarja s socialno zgodovino komunistične Madžarske, analizira omenjeni film in pravi, da gre za odgovor zgodnje Kádárjeve dobe na modernizacijo in potrošniške trende. Investicija v avto je v tem filmu prikazana kot nesmiselna. Avto se namreč prelevi v nočno moro.

Sporočilo paternalistične države je presenetljivo podobno sporočilu, ki ga ima zgolj dve leti starejši slovenski film, ki nosi naslov *Naš avto*. O slovenskosti tega filma bi zaradi porekla režiserja nekateri razpravljali, a o vpetosti v komunistični režim zagotovo ne. Film *Naš avto* se je izkazal za prelomni film na karierni poti Františka Čapa, ta se z njim ni proslavil, obratno. Komedija po zgodbi Vitomila Zupana ni dosegla uspeha prejšnjih in njegova kariera se je iztekla v piranski zaliv, kjer je po prihodu iz Česke večino časa živel in umrl. Če napis resurrecturis nad vhomom v piransko pokopališče ne velja za Čapa, pa drži za nekaj njegovih filmov (*Vesna*, *Ne čakaj na maj*), ki so ob nedavni 100. obletnici Čapovega rojstva vsaj začasno odrešeni prahu in predstavljeni v okviru razstave Piran v filmu kustosinje Majde Širca. V Slovenijo je Čap, kot že uveljavljen režiser, bil povabljen z namenom oživitve sedme umetnosti, ta je v zgodnjih petdesetih letih prišla iz državne domene na trg. Štefančič govori o tedanji »holivudizaciji« slovenskega filma, ki sicer še zmeraj sledi komunističnim paradigmam, a je manj NOB-ejevsko naravnano.

Film *Naš avto* govori o družini Vrabec. Starejši sin Pino, pristočasni fotograf, dobi fotografsko nagrado, a je oblika te nagrade na začetku filma popolnoma neznana. Družina Vrabec in vsi prebivalci piranskega Prvomajskega trga, kjer Vrabčevi živijo, se odločijo, da gre za visoko denarno nagrado. Nagrajeni Pino se v vsej vnemi, slavi in čakajoč na nagrado, name ni postati pravi fotoreporter, a za to potrebuje avto. Avtomobili v zgodnjih šestdesetih niso bili stalnica niti v Ljubljani, kaj šele v Piranu, kjer bi avto bil naravnost »senzacionalno« imetje. Vrabčevi so si ga soglasno želeli ter, misleč, da bo nagrada denarna, svoj naklep naznanili tudi sosedom. Po nekaj dnevih prejme razočarani Pino na dom zgolj diplomu, a posmeh sosedov in močna želja po statusnem simbolu Vrabčeve vseeno prepričata v nakup vozila, ki se izkaže za vir brezmejnih težav.

»Na vagi je čast naše družine« pravi oče med nakupovanjem, zato se Vrabčevi domov brez avta, kljub sumljivemu preprodajalcu avtomobilov, ne morejo vrniti. Kmalu se tudi gorico izkaže za drago in sploh vse, kar je na tak ali drugačen način povezano z avtomobili, je prikazano kot težavno. Celo prehodi za pešce, Vespe in nagneten avtobusi. Lokalni izdelovalec krst mora med drugim denimo izdelati krsto za ponesrečenega avtomobilista, ki se je namenil na morje. Čapova lahkotna komika je zmožna nakup prikazati kot neuspeh, vzrok za obubožanje družine in razlog za težave v partnerskih odnosih. Celo zavist sosedov sčasoma izpuhti, na koncu se jim namreč ljudje z avtomobili smilijo. Sreča Vrabčevih ob nakupu vozila je enaka sreči ob končnem karambolu, ki ga povzroči nona, seveda ženska. Oboje je simbolizirano z družinsko fotografijo in očetom, ki pravi »to srečo moramo fotografirati«. V prvem primeru gre za srečo ob nakupu, v drugem pa za srečo ob koncu sitne avtomobilske epizode, ki jo zaključuje Pinov radosten vzklik »in spet bo vse po starem«.

Naš avto lahko umestimo v povojni politično-ideološki kontekst zavračanja kapitalističnih produktov. Po mnenju Zdenka Vrdlovca, avtorja dela *Zgodovina slovenskega filma*, gre za film o provincialnem mestu, kjer je bila »družina s svojo avtomobilsko obsednostjo percipirana kot patološki pojav ali vsaj veliko bolj oslovski od samega osla, ki nazadnje odvlče avtomobilsko razbitino.« Skozi klovnaste epizode je prikazana absurdnost imetja avtomobila, ki se sklada z jugoslovansko politično klimo in postavlja pod vprašaj Čapov antikomunizem, zaradi katerega naj bi prvotno moral zapustiti rodno Češko. Čeprav v šestdesetih letih na Slovenskem, vsaj kot pravi Štefančič, nismo več govorili o »filmskem totalitarizmu«, pa se v tako kratkem času ni bilo mogoče znatno oddaljiti od Kraljestva kozoroga, filma, ki je konec koncev bil posnet na podlagi partijskega dekreta. Komunističnih okvirjev torej ni bil moč preseči čez noč. Ne nazadnje je vsaka filmska stvaritev vpeta v edinstven politični kontekst. Tako izhodiščni madžarski kot slovenski primer lahko postavimo v do neke mere »anti-avtomobilistične« okoliščine, ki so pa verjetno prehajale v konflikt s komunističnimi težnjami po modernizaciji.

Naš avto je zgodba o prihodu avta v Piran ali katero drugo obalno mesto, pol stoletja kasneje govorimo o njegovem odhodu, vsaj iz mestnih jeder. Morda bi danes Čap s filmom, ki bi pozival k razmisleku o smiselnosti rabe avtomobila, bil uspešnejši.

In, kot zaključuje komisija v Pinovi diplomu, s tovariškimi pozdravi,

Dve različni rešitvi istega problema

Verjamemo, da so bralci Mandrača, ki nimajo vsaj vrtička v izolski občini že malo siti pisanja o problemih lastnikov pomožnih kmetijskih objektov, ki so, skoraj vsi po vrsti, postali črnograditelji v večnem strahu pred obiskom inšpektorjev: gradbenih, kmetijskih in naravovarstvenih. Najmanj 600 jih je in zato to ni težava posameznika. Tokrat primerjamo, kako so se istega problema lotili v Kopru in kako v izolski občini.

Problem je pravzaprav isti. Vse tja do devetdesetih so gradnjo pomožnih kmetijskih objektov urejale kmetijsko zemljiške skupnosti. Takratni uradniki so skrbeli za to, da je vsak objekt imel svoj dokument in bil primeren velikosti obdelovalnih površin lastnika ali najemnika. Potem je novonastala država ustanovila Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov, država mu je polastnila kmetijske površine, ki jih je prej upravljala omenjena kmetijsko zemljiška skupnost in čeprav od ustanovitve do danes niso izdali skorajda nobenega dovoljenja za gradnjo pomožnih objektov, je na njihovih in drugih zemljiščih, posebej v Istri, zraslo na stotine hiš, hišic, barak, lop in zemljank. Začela se je vikendacija slovenske Istre, ki pa je doživela povsem nov obrat z odločitvijo izolskega župana, da temu neredu naredi konec. Inšpekcije, ki so očitno do takrat slabo delale so se užaljeno spravile na vse kar stoji na kmetijskih zemljiščih v izolski občini in tako smo dobili skoraj tisoč črnograditeljev, ki so kmalu začeli prejemati odločbe o odstranitvi objektov.

V občini je nastal pravi preplah, tudi v občinski upravi so ugotovili, da ravnanje ni šlo v pravo smer in po dolgi pripravi in številnih usklajevanjih smo dobili Občinski odlok o podeželju, ki naj bi postavil jasne pogoje gradnje takšnih objektov na podeželju. Odlok je sprejel Občinski svet, toda rešitve ni dal nobene. Na to opozarja tudi Civilna iniciativa za kmetijstvo, ki napoveduje novo veliko zborovanje zakupnikov kmetijskih zemljišč z jasno zahtevo, naj Občina in Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine spremenita Odlok tako, da bo omogočil nadaljnje kmetovanje v naši občini. Medtem pa so Pravilnik o gradnji takšnih objektov sprejeli tudi v koprski občini in po mnenju izolskih zakupnikov je precej boljši od našega.

Manj je več

Pravilnik o nezahtevnih in enostavnih objektih na kmetijskih in gozdnih zemljiščih v Mestni občini Koper ima vsega 17 členov, od teh je vsebinskih morda deset, kar je bistveno manj od podobnega Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za podeželje občine Izola, ki ga je leta 2014 sprejel izolski občinski svet in je danes pravzaprav le črka na papirju, saj dejansko ni rešil ničesar.

Zanimiva je primerjava števila znakov posameznega dokumenta, kar lahko služi tudi kot ocena, kje so skušali poenostaviti pogoje umestitve nezahtevnih in enostavnih objektov na kmetijskih in gozdnih zemljiščih. Spremenjen in dopolnjen izolski odlok, ki naj bi naredil red na tem področju je zapisan s kar 38.684 črkami oziroma znaki, medtem ko pravilnik ki ga je junija 2016 sprejel koprski občinski svet, šteje 11.602 znaka ali kar trikrat manj kot izolski.

Eni kažete drugi kontejnerje

Morda se zdi argument nekoliko za lase privlečen in strokovno vprašljiv, toda dejstvo je, da je koprski pravilnik bistveno razumljivejši in uporabniku prijazen. Seveda pa obstajajo med dokumentoma tudi nekatere pomembne vsebinske razlike. Na Mestni občini Koper so ob sprejemu pojasnili, da si občina želi ličen izgled takšnih objektov, zato so predpisali suhozidno zloženo gradnjo, saj želijo doseči urejen in enovit izgled podeželja. Premični kontejnerji ali lesene lope torej ne pridejo v poštev.

Izolski Odlok za območje krajinsko zaščenega amfiteatra (kjer je tudi največ takšnih objektov) pa pravi, da je na tem območju mogoče postaviti samo pomožne objekte za kmetijsko in gozdno dejavnost, ki niso grajeni in so začasnega značaja.

Ti pomožni objekti so lahko samo montažni - leseni ali kovinski, izvedeni v zelenih, rjavih ali sivih pastelnih barvah, ki se skladajo z okolico in imajo lahko le točkovne, nevkopane temelje. Ne smejo biti ne delno ne v celoti vkopani, locirani pa morajo biti na robu zaokroženih obdelovalnih površin, neposredno ob dostopni poti. Posledično na tem območju ni možna legalizacija objektov, ki niso izvedeni skladno z določbami tega Odloka.

Nerealnih 15 m2

V obeh občinah odloki govorijo o tem, da je dovoljena velikost pomožnih objektov odvisna od velikosti obdelovalne površine, v njih pa ni dovoljeno bivanje.

Pa vendar je razlik med odloki veliko.

Tako koprski Pravilnik kot izolski Odlok določata, da je na območju kmetijskih zemljišč dovoljena gradnja enega pomožnega kmetijsko-gozdarskega objekta, in sicer kmečke lope za shranjevanje kmetijske mehanizacije in orodja. Razlikujeta pa se lestvice po velikosti objektov. Medtem ko koprski pravilnik omogoča postavitev objekta le tistim kmetovalcem, ki imajo več kot 5.000 m2 obdelovanih površin in velikost omejuje na 55 m2 tlorisne površine objekta pa je izolska lestvica bolj radodarna. Lestvica dovoljene velikosti objekta, glede na velikost zemljišča, se v Izolski in koprski občini razlikuje, najverjetneje zaradi specifičnosti oddajanja zemljišč v zakup v eni ali drugi občini. Dejstvo je, da Občina Koper omogoča postavitev pomožnega objekta le tistim lastnikom ali najemnikom, ki imajo kmetijsko dejavnost in najmanj 5.000 m2 kmetijskih površin v obdelavi, medtem ko izolski odlok omogoča postavitev objektov tudi manjšim zakupnikom, ki jih je na 8. in 9. območju očitno največ. Tudi največja možna velikost znaša v izolski občini kar 80 m2. Nič čudnega, da na takšno lestvico ni bilo posebnih pripomb, toda kaj, ko je med obveznimi soglasodajalci v izolskem Odloku tudi Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine. Piranski Zavod pa je, z nekim svojim sklepom, omejil velikost vseh objektov v izolskem amfiteatru na 15 m2 in je tako postavil izven zakona kakšnih 600 obstoječih objektov oziroma lastnikov.

Velikost obdelovalne površine – v uporabi na območju MO Koper v ha ali število čebeljnih panjev	Dejanska raba	Maksimalna bruto velikost pomožnega kmetijsko-gozdarskega objekta; v m ² ; maksimalna višina v m
nad 1 ha	Njive in vrtovi, trajni nasadi	35 m ² ; 2,5 m
nad 5 ha	Njive in vrtovi, trajni nasadi	55 m ² ; 2,5 m
nad 40 čebeljnih panjev		20 m ² ; 3 m

MO Koper

površina v m2	velikost objekta v m2		
	poljska hišica	lopa	skupaj
do 300	do 4	/	do 4
od 301 do 500	do 9	/	do 9
od 501 do 1000	do 20	/	do 20
od 1001 do 2.500	do 20	do 20	do 40
nad 2.501 do 10.000	do 40	do 30	do 70
nad 10.000	do 50	do 30	do 80

Občina Izola

Kmetijstvo ali krajina?

V Pravilniku o nezahtevnih in enostavnih objektih na kmetijskih in gozdnih zemljiščih v Mestni občini Koper boste zaman iskali Ministrstvo za kulturo oziroma Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine, saj nista nikjer niti omenjena. Zanimivo pa je, da je v koprskem pravilniku zapisano, da se mora s postavitvijo pomožnega objekta na kmetijskem zemljišču strinjati tudi kmetijsko - svetovalna služba, soglasje za gradnjo pa bo izdala občina, ki bo z inšpekcijskimi službami skrbela tudi za nadzor.

V izolskem Odloku pa boste zaman iskali mnenje ali soglasje kmetijsko - svetovalne službe, zato pa je najpomembnejši soglasodajalec Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine, saj je v dopolnjenem izolskem Odloku varstvo naravne in kulturne dediščine prisotno skoraj v vsakem členu Odloka. Pogoj varovanja krajine so izjemno strogi posebej na območju amfiteatra (plansko območje 8 in 9), saj med drugim določajo, da objekti ne smejo imeti temeljev ampak morajo biti na točkovnih temeljih, določajo pa celo obliko strehe in oken ter omejujejo velikost tlorisa na nerealnih 15 m². Seveda ne manjka grožnja, da mora lastnik, v primeru ugotovitve neizpolnjevanja določil odloka, objekt odstraniti na lastne stroške, skladno z veljavno zakonodajo in veljavnimi postopki gradbene in kmetijske inšpekcije.

Zidovi ali kontejnerji?

Koprski pravilnik določa, da mora biti kmetijski objekt (razen čebelnjaka) grajen iz kamna ali v celoti obzidan z naravnim kamnom z izgledom suho zida.

Pa še to: Pri pomožnem kmetijskem objektu je dovoljeno tlakovanje okoli objekta v maksimalni širini 1,2 m. Tlakuje se lahko le z lokalnim kamnom - peščenjakom ali apnencem. Dostop do objekta ne sme biti asfaltiran ali makadam, lahko je utrjen s travnimi rešetkami. V dolžini 3,0 od priključka je lahko tlakovan z lokalnim kamnom - peščenjakom ali apnencem.

Izolski Odlok je glede tipa gradnje oziroma postavitve objektov preciznejši, vendar v večini določb enak koprskemu, le da dopušča, da so lahko objekti tudi montažni - leseni ali kovinski, izvedeni v zelenih, rjavih ali sivih pastelnih barvah, ki se skladajo z okolico, pri čemer lahko bodisi stojijo na točkovnih temeljih, bodisi na utrjenih površinah, ter morajo biti odstranljivi. Poljske hišice so lahko izvedene tudi v obliki transportnih kontejnerjev, ki pa morajo biti v celoti zakriti (lahko so obloženi z lokalnim kamnom ali lesom, pobarvani v zelene, rjave ali sive pastelne barve, ki se skladajo z okolico ali zimzeleno ozelenjeni).

Nekaj ugotovitev

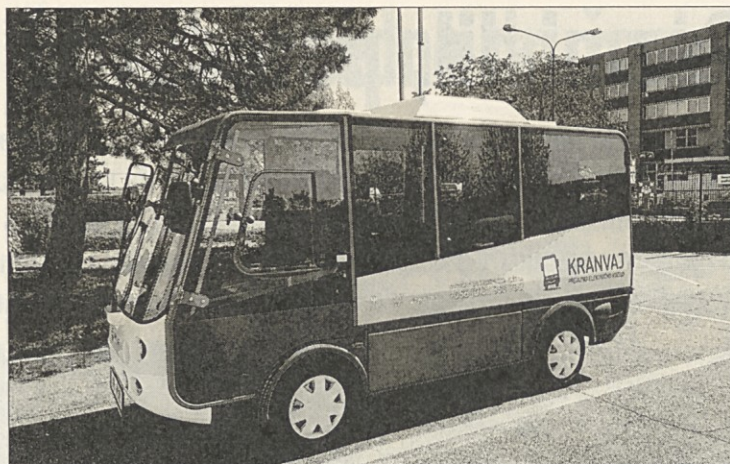
Primerjava dveh odlokov sosednjih občin pokaže, da je izolska občina očitno tako kulturno in naravovarstveno zaščiten, kot da obdelovanje kmetijskih zemljišč ne bi bilo zaželeno. Izolski kmetje vseskozi ponašajo, da so oni iztrgali kmetijska zemljišča zaraščanju in da naravovarstvenikov, ko je bilo treba opravljati poseke, čistiti robide, odstranjevati kamenje in popravljati škarpe ter terase, nikjer ni bilo.

Očitno v koprski občini takšne potrebe po varovanju kmetijskih površin nimajo oziroma so jih zapuili kmetijsko svetovalni službi, predvsem pa so končno odločanje zadržali na mestni občini, ki s tem pravilnikom sicer poskrbi predvsem za večje kmetovalce, medtem ko mora izolska upoštevati tudi veliko število manjših zakupnikov, ki ne dosegajo 5.000 m² obdelovalnih površin.

Se obeta popuščanje?

Po neuspelem dogovarjanju na relaciji Občina Izola - Ministrstvo za kulturo - ZVNKD se za večino izolskih zakupnikov ni nič spremenilo. Zato pri Civilni iniciativi že dogovarjajo datum drugega velikega zborovanja, ki bo v začetku marca, medtem pa so se očitno že zganili tudi politiki in slišati je, da je Zavod, tudi v luči prihajajočih volitev, že nekoliko omilil svoje zahteve. Izolski župan je zato obljubil nadaljevanje pogovorov in morda se le obeta vsaj delna rešitev tega kmetijsko gorijskega vozla.

D.M.

Mestna občina Kranj je prebivalcem mestnega jedra kot tudi tukajšnjim obiskovalcem ponudila brezplačni prevoz na klic, ki so ga poimenovali Kranvaj (združeno iz besed Kranj in tramvaj). Kranvaj izvaja prevoz po prilagodljivem voznem redu, kjer se čas in relacija vožnje oblikujeta glede na potrebo potnika. Prevozi se izvajajo vse dni v letu od 8.00 do 19.30.

Javni prevozi v oblakih

Na 23. redni seji OS je svetniška skupina Lista Izolani predlagala Občini Izola naj pristopi k organizaciji takšnega javnega prevoza v občini, ki bo domišljen, ekološko prijazen in dostopen predvsem tistim občanom, ki so v sedanjih razmerah mobilnostno zelo omejeni, če ne kar prizadeti.

V odgovoru so na uradu za gospodarske dejavnosti, investicije in komunalni razvoj zapisali, da občina Izola trenutno nima uvedenega mestnega potniškega prometa. Kažejo pa se potrebe po zagotavljanju takšnega mestnega avtobusnega prevoza, ki bi povezal naselja Izola in Jagodje z bolnišnico in zalednimi naselji na podeželju, kar je bilo nenazadnje ugotovljeno skozi proces priprave in sprejema Celostne prometne strategije Občine Izola (CPS). Trenutno se morajo prebivalci zanašati na storitve medkrajevnega avtobusnega prometa, ki v določeni meri nadomešča mestni promet, saj povezuje zaledje z naselji Izola in Jagodje in preko njih bolnišnico. Tudi z razpršenostjo avtobusnih postajališč se je v preteklosti poskušalo doseči dostopnost avtobusnih linij prebivalcem.

Avtobusne povezave trenutno niso takšne, kot bi si jih želeli prebivalci. Že v preteklosti so bili s strani strokovnih občinskih služb pripravljeni predlogi uvedbe javnega mestnega avtobusnega prevoza. Žal je v večini primerov potrebno takšno gospodarsko javno službo financirati iz proračuna, saj pri tako majhnem območju in poseljenosti ni pričakovati, da bi se služba financirala sama. Zato se je tak poskus v preteklosti tudi izjalovil. V postopku sprejemanja CPS pa se je potreba po avtobusnem mestnem prometu ponovno pokazala kot zelo potrebna, še posebej v smislu zagotavljanja trajnostne mobilnosti in prometne politike.

Z anketami v sklopu priprave CPS je bilo ugotovljeno, da avtobusne prevoze uporabljajo predvsem dijaki in upokojeanci, večinoma za medkrajevna potovanja v sosednje občine. To nakazuje na dejstvo, da se z avtobusom vozijo zgolj tisti prebivalci, ki niso zmožni uporabljati osebne vozila. Za povečanje števila uporabnikov bi bilo potrebno prebivalce ustrezno ozaveščati o pozitivnih učinkih uporabe javnih prevozov in sodelovati z zaposlovalci glede spodbujanja uporabe javnega potniškega prometa in trajnostnih oblik prevozov.

Zato bodo strokovne službe v skladu s cilji Celostne prometne strategije In akcijskim načrtom nadaljevale z aktivnostmi za doseganje takšne organizacije javnega avtobusnega prevoza, ki bi uporabljal trajnostne oblike načina pogona. Sprejeta CPS predvideva uvedbo takšnega javnega prevoza v letu 2020, do takrat pa pripravo potrebnih dokumentov in podpornih študij za uvedbo ustreznega javnega potniškega prometa v občini. O ključnih dokumentih (odloki, proračuni) pa bodo odločali občinski svetniki.

Razmislil, povedal in ostal živ

Ne vem ali je bila večja napaka to, da so me povabili, naj bom slavnostni govornik na občinski proslavi ob kulturnem prazniku ali to, da sem ponudbo sprejel. V vsakem primeru sem se znašel v nerodnem položaju, saj je nerodno kritizirati kulturo ob njenem prazniku. Zato sem se odločil in povedal kaj si mislim o naši skupni nesposobnosti, da pridemo do vsaj enega kulturnega prostora namenjenega kulturi.

Spoštovane, spoštovani.

Pozdravljeni v hramu kulture na predvečer slovenskega kulturnega praznika. Moral bi reči v kulturnem domu, ampak se mi zdi, da ta naš osrednji občinski kulturni prostor bolj spominja na hram kot na dom. Hram je namreč v prvi vrsti naziv za stavbo, ki je namenjena shranjevanju vina, čeprav je hram lahko tudi božji hram ali pa hram učenosti. In, seveda, obstaja tudi hram kulture, kar naj bi bil tudi ta prostor v katerem se nahajamo. In tudi je, saj se tukaj dogaja vse, od gledališča do plesa, glasbe in razstave, celo filme in proslave. Tukaj so vaje in predstave, so začetniki in zvezde, amaterji in profesionalci. Vse je v tej naši hiši kulture, ki ji pravimo včasih kar izolsko gledališče, ali pa kulturni, celo sindikalni dom, besede kulturni hram pa se izogibamo, čeprav je res, da bi se med te gole stene in visok strop v dvorani in nizkega nad odrom bolj podali vinski sodi kot baletna predstava.

Dobrih 6 dni pred stavko sindikata vzgoje in izobraževanja, ki se mu bodo pridružili tudi kulturniki bi dejansko moral govoriti o tem, kako smo kulturo v tej naši državi, družbi in občini, spravili na nekakšno obrobje ali pa jo prisilili v prostituiranje po različnih trgovskih centrih.

Ne more obveljati izrečena misel, da je za občino pomembnejši vsak uspešen obrtnik kot kulturno društvo. Ker prvi ustvarja denar, drugi pa ga trošijo. Tega ni moč dokazati drugače kot računovodsko, toda če začnemo tako bomo kmalu ugotovili, da nas preveč stanejo vrtci, šole, ne gre zapravljati denarja za glasbo, za slovensko ali italijansko besedo, za vse tiste, ki nam, tudi s tega odra, vračajo vero v svet, ki ga bomo ocenjevali z besedami in ne samo s številkami. A brez njih ne gre in zato bi povedal par besed o tej stavbi, brez katere še te proslave ne bi bilo.

Dejstvo je, da v tej naši občini, ki jo imamo za razvito, finančno samozadostno in turistično atraktivno, ne premoremo niti enega kolikor toliko primerne objekta za to, kar potrebuje povprečna slovenska lokalna skupnost. Ničesar nimamo, na kar bi lahko bili ponosni in kar bi lahko uporabljali in morda celo služili s tem. Imamo sicer vse, ampak le toliko, da lahko rečemo, da imamo. Imamo športno dvorano, ki si komaj še zasluži to ime in je dobra le še za treninge, imamo par šolskih telovadnic, ki so to in nič več, imamo dvorano v Arrigoniju, ki na zunaj spominja na cukrarno, znotraj pa na prizorišče za snemanje grozljivk. Imamo pred obiskovalci skrito Sončno dvorano, imamo mini kinodvorano, imamo letni kino Arrigoni, ki nas vrača v šestdeseta leta Woodstocka, imamo star zadržni dom v Kortah in še dve mali dvoranici na podeželju in imamo to stavbo, ki je bila zgrajena za čisto druge namene in zato ji tudi pravimo - sindikalni dom.

Ne bom vam zbuja skomin z naštevanjem, kaj vse so v zadnjem obdobju dobili oziroma zgradili v nekaterih, tudi najmanjših, slovenskih občinah. Ne bom omenjal Lendave ali starega Ptuja, ne bom omenjal Cerknice in Tolmina. Omenil pa bom občino Selnica ob Dravi.

Ne vem če ste že slišali zanj. Pa bi se lahko nekaj Izolanov odpeljalo tja in si ogledalo tamkajšnji **Hram kulture Arnolda Tovornika**. Za objekt, ki je odraz sodobne arhitekture in grajen po najnovejših normativih ter standardih so odšteli slabe 4 milijone, od tega so polovico pokrili z evropskimi sredstvi. Za preostanek denarja so proračunsko varčevali skoraj štiri leta. Ampak, danes ga imajo in so ponosni nanj.

Boste rekli, zakaj ga mi nimamo? Ali smo manjši od Selnice? Smo. Imamo eno tretjino njihove površine, imamo pa štirikrat več prebivalcev in štirikrat večji proračun kot ga imajo oni. Ampak nam to prav nič ne pomaga, ker si gradnje takšnega kulturnega hrama v resnici ne želimo. Ker se nam zdi proč metanje denarja, ker kultura baje ne ustvarja dodane vrednosti, ki se jo da zapisati s številkami. Pa so ga doslej napovedovali še vsi kandidati za oblast v občini.

Tudi risali smo naš novi kulturni center že vsaj trikrat, ga umeščali tukaj, namesto te stavbe, ga načrtovali v parku Arrigoni, na območju Arga in še kje. V zadnjih dvajsetih letih smo imeli vsaj štiri komisije za izbor lokacije in projekta bodočega hrama kulture, pa so bile vse zgolj metanje peska v oči in nepotrebno trošenje časa vseh, ki so sodelovali v teh komisijah, ker so to želeli in so v to verjeli. Danes smo točno tam, kjer smo bili pred četrto stoletja, le malo starejši in morda pametnejši, da ne bomo več nasedali na takšen populizem.

In ne mi zamerit, če se še enkrat vrnem k občini Selnica, ki sem jo prej omenjal, čeprav jo poznam zgolj po enem gostovanju v njihovi soseščini. Ko sem pred proslavo preverjal, kaj se je v tej občini zgodilo v teh letih od odprtja kulturnega hrama, sem na prvi strani njihove občinske spletne strani prebral:

Temeljno poslanstvo Občine Selnica ob Dravi je zagotavljanje storitev in pogojev, ki prispevajo h kakovosti življenja in dela občanov ter organizacij z zadovoljevanjem njihovih potreb glede na dane vire. Organiziranost Občine Selnica ob Dravi zagotavlja izvrševanje ene temeljnih demokratičnih načel, in sicer sodelovanja občanov pri upravljanju javnih, lokalnih zadev. Občina bo tako prepoznavna po odprtosti njenih občanov, usmeritvi k energetsko varčnim in okolju prijaznim kmetijskim in drugim dejavnostim ter po še bogatejšem kulturnem in športnem udejstvovanju njenih občanov ter organizacij.

V Izoli, česa takšnega ne boste našli zapisanega nikjer in zato nimamo športnih in kulturnih objektov, ki jih premore vsaka vas v Haložah, ker že od trenutka, ko so nam ugrabili državo, tudi v Izoli demokracijo razumemo kot absolutno oblast večine.

Tudi zato še nihče od ljudi na oblasti ni bil pripravljen ugrizniti v to kislo jabolko, saj je vprašanje ali bi bili občani zadovoljni, če bi jim rekli, da bodo pločnik dobili šele čez dve leti, ker moramo prej zgraditi kulturni dom. Ne bom pozabil izjave meni ljube osebe, ki je nekoč rekla: Že deset let nisem bila v kinu pa sem še vedno živa.

Manj rizično in bolj všečno je graditi pločnike, ležeče policaje, urejati mestno razsvetljavo in kanalizacijo kot kaj od tega žrtvovati za investicijo, ki bo morda prazno zevala ob kakšnih zahtevnejših kulturnih projektih. Da. Tudi to je mogoče. Leta životarjenja so pripeljala do tega, da je na koncertu Primorska poje več pevcev kot obiskovalcev, da so komedije in stand up-ovci postale edino gledališče, ki nas zvabi iz hiš. Da so najboljši in najbolj zanesljivi obiskovalci nastopov starši in sorodniki in da smo potrebovali dve leti, da smo dosegli poimenovanje neke mestne zelenice po slikarju **Borisu Benčiču**.

To je bil tisti slikar, umetnik, ki je od tam, z balkona, na takšni proslavi, kot je današnja, slavnostnemu govorniku Cirilu Zlobcu, gladko zabrusil, naj nas ne podcenjuje, ker nismo tako kulturno nerazgledani. Kakšnih 15 let kasneje ne vem več, kdo od njiju dveh je imel prav. Vem pa, da nas je vedno manj, ki bi si upali narediti kaj takega, kot je storil Boris.

Pa nisem pesimist. Na nedavni predstavitvi knjige **Kamniti koraki po starih izolskih ulicah**, sem v prostorih knjižnice, od avtorja knjige, ameriško slovenskega in predvsem istrskega pisatelja Ricka Harscha slišal to-le: *Ko pogledam na prazen oder na Lonki, ko se ozrem po avtomobilih, se spotikam ob nekakšno urbano opremo in kamnite smerokaze, ki kažejo kje je zaprt muzej Parencana, postajam jezen in razočaran. Potem pa srečam prijatelja ki mi pokaže knjigo, ki jo prebira, slišim skupino ljudi, ki zapojejo, vidim nekoga, ki riše, zaslišim glasen pogovar in smeh, potem me jeza popusti in sem spet optimist.*

Menda ob današnjem kulturnem prazniku po nekaterih kulturnih ustanovah po Sloveniji danes visijo črne zastave v opozorilo kam smo potisnili slovensko kulturo in kulturnike. Če bi visela tudi na vhodu v naš kulturni dom, ne bi bilo nič narobe. Če ne zaradi kulturnikov, ki se jim ne godi letos nič slabše kot prejšnja leta, čeprav je res, da smo ostali brez razpisa za kulturne projekte, pa vsaj zaradi zgradbe v kateri proslavljamo kulturni praznik.

Z zastavo ali brez, optimistično, z upanjem, da bo kulturi in našemu kulturnemu hramu kdaj bolje, vam in nam čestitam ob prazniku slovenske kulture. Hvala lepa.

Drago Mislej Mef

Osnova je vedno druženje

Človek je družabno bitje in tako ali drugače teži k druženju. To se je v zelo kratkem času zgodilo tudi med najemniki novih oskrbovanih stanovanj, kjer so stanovalci, še preden so se dobro spoznali, že začeli v družbi preživljati prosti čas,

predvsem pa pomembna obeležja. V februarju so se tako najprej v skupnih prostorih srečali ob obeležitvi Kulturnega praznika, kjer so na pobudo nekdanje kulturne delavke iz Maribora Bibiane Krašne, samoorganizirano priredili kulturni program, v katerem so nastopajoči recitali poezijo Franceta Prešerna.

Po uradnem delu je sledilo družabno srečanje, na katerem je padla zamisel o skupnem pustovanju. To se je zgodilo v torek, ko so stanovalci v pustnih šemah ves popoldan do pozno v noč rajali in preganjali zimo na sever.

AM

0 murnčku in mravljičah

V prejšnji številki Mandrača smo objavili pogovor z avtorjema radijske igre Murnček, ki so jo za radijski program posneli tipični izolski zanesenjaki, v upanju, da bodo tudi na ta način opozorili na svojo ustvarjalnost. Oglasila pa s e je ena od avtoric lutkovne uprizoritve te zgodbe in opozorila na to, da je bil njen prispevek enostavno pozabljen. V imenu sogovornikov in našem imenu se ji opravičujemo in objavljamo njen zapis, ker v njem pove še kaj drugega, zanimivega.

»Lepo prosim uredništvo Mandrača za popravek neresničnih podatkov v članku *Iz lutkovne predstave v radijsko igro*, z dne 1.2.2018, kjer piše, da sta Patricija Sosič Kobal in Dean Semolič naredila lutkovno predstavo Murnček. Predstavo Murnček so ustvarili štirje člani društva Mari o net.te in sicer: tekst za predstavo je napisala Patricija Sosič Kobal, ki pa je bil prvotno neprimeren za lutkovno predstavo. Skupaj smo ga popravili in kasneje, na vajah, tudi priredili, kakor tudi besedilo za pesmico o Murnčku. Dean Semolič je ustvaril avtorsko glasbo za predstavo, scene, lutke in animacijo sta naredili Martina Ljubič in Aljoša Križ. Izvedba predstave pa je bila tudi v scenski nadgradnji, kjer je Martina Ljubič del scene v živo slikala na odru. Predstava Murnček je dobila zlato republiško priznanje za **odličen primer inventivne uporabe lutkovnih tehnik senčnega gledališča**, kar se naša na izvedbo in animacijo lutk in na posebno scensko izvedbo. Radijska igra je njuno, oz. od ostalih ustvarjalcev, avtorsko delo.

Hkrati bi se še želela zahvaliti Občini Izola za prostor, ki nam ga je namenila v stari italijanski šoli in nam s tem omogočila nadaljnje delovanje društva Mari o net.te. V bližnji prihodnosti vabim vse člane društva in ljubitelje lutkarstva, pripovedništva, Kamišibaj gledališča, kreativnega pisanja, glasbenike in likovnike, da se nam pridružijo in z nami naprej ustvarjajo. Zelo lepo vabljeni otroci in njihovi starši. Informacije na spletni strani www.marionette.si«

Aljoša Križ

Državni prvaki v namiznem tenisu in sabljanju

ROKOMET

Butan plini Izola – Črnomelj
23:20 (10:10)

Izola: Gregorič, Jurič 1, Mičovič 1, Smej, Božič 5, Beganovič 4, Zorič-Stepančič, Žgavec, Logar, Vukovič 1, Peharc 1, Poberaj, König 1, Čolič 8, Madžarevič, Milunovič 1. Trener: Peter Pucelj.

Igralci Butan plina Izole - tak je novi naziv izolskih rokometashev v 1. B ligi, so na uvodni tekmi spomladanskega dela doma proti Črnomlju prišli do novega paketa točk. S tem so si okrepili pozicijo na sredini lestvice.

Izolani so pomladni del prvenstva začeli z enotedenskim zamikom, kajti tekma z Grosupljem, ki bi morala biti v prejšnjem krogu, je bila preložena. Tokrat so se doma pomerili s Črnomljem, ki je Primorcem dobro otežil delo na poti do njihove šeste zmage v sezoni. V zadnjih štirih krogih Izola ni izgubila tekme in pričakovati je bilo, da bo tudi tokrat vnovčila prednost domačega terena. Vendar se v prvem delu tekme to ni zgodilo. Ekipi sta bili ob nezanimivi igri ves čas rezultatsko poravnani, na odmor pa sta odšli pri izidu 10:10.

V nadaljevanju je do sredine polčasa Izola imela pobudo, ne pa tudi rezultatske prednosti. Šele v 50. minuti se je po več dobrih obrambah svojega vratarja **Luke Logarja** in dveh zaporednih odličnih zadetkih veterana **Petra Božiča** odlepila za štiri zadetke. Vztrajni Dolenjci so se dve minuti pred koncem sicer približali na gol razlike, a domačini niso dovolili preobrata. Tokrat je bil najbolj strelsko razpoložen **Patrick Čolič**. V soboto odhajajo k ekipi Škofljica Pekarna Pečjak.

Mlajše selekcije delno uspešne

V nedeljo so igrale vse naše mlajše selekcije in razen zmag mlajših dečkov A in B proti Ajdovščini, so prav vsi morali priznati premoč tekmece. Olajševalna okoliščina je sigurno ta, da so prav vse ekipe zaradi bolezni in poškodb nastopile zelo zdesetkane.

Tako so mladinci s 33:23 izgubili s Celjem Pivovarno Laško, kadeti pa so s 31:23 moral priznati premoč Sviš-u Ivančni gorici. Prav tako so s Sviš-em izgubili tudi starejši dečki. Starejši dečki A s 32:28 in starejši dečki B s 30:25.

Izolankam primorski derbi

Na tretji tekmi pomladnega dela prvenstva so se rokometasice Izole v prvem domačem srečanju tega dela sezone pomerile z ekipo Šempeter-Vrtojba. Tekmo so prepričljivo dobile z izidom 29:21. Čeprav so v prvem delu vodile kar za pet golov (10:5), so proti koncu popustile, tako da je bil ob polčasu rezultat 12:12. V nadaljevanju so postopno trle odpor nasprotnic ter prišle do prepričljive zmage. Največ golov je dala **Lejla Mujanovič** (7), med strelke pa so se vpisale še **Sara Hodžič** (6), **Kristina Sanabor** (5), **Nina Franovič** in **Laura Simončič** (po 3), **Laura Pečarič** in **Eneja Benčič** (po 2) ter **Laura Godina** (1). Včeraj so gostovale v Trzinu.

NAMIZNI TENIS

Arrigoni novi mladinski državni prvaki

Pestro je bilo ta vikend na Ptuj. Pa ne zaradi tradicionalnega pustnega karnevala temveč zaradi finale ekipnega prvenstva v namiznem tenisu za mladince in mladinke. Dva dni so potekali dvoboji med osmimi najboljšimi ekipami pri mladinkah in mladincih.

NTK Arrigoni, kot je že tradicija, je imel v finalu tega prestižnega tekmovanja tako žensko kot tudi moško ekipo. Ciljali smo na visoka mesta vendar, ker je žogica okrogla in je bilo treba odigrati veliko tekem, si nismo upali napovedati tako dobrega rezultata kot smo ga dejansko dosegli. Prvo mesto pri mladincih in tretje mesto pri mladinkah je izjemen rezultat.

Mladinci so v dveh dneh premagali prav vse nasprotnike, zadnjo finalno tekmo so igrali proti odlični ekipi iz Raven na Koroškem in po dramatičnem razpletu dobili tekmo s 5:3. Prav vsi dvoboji finalne tekme so se odvijali po metodi točka na točko, kjer so se igralci izmenjevali v vodstvu in prav vsaka točka je bila pomembna za končno zmago. Mladinci NTK Arrigonija **Michele Vignini**, **Matija Novel**, **Martin Kocjančič** so vzdržali vse pritiske in zaslužen dvignili pokal za prvo mesto.

Prav tako smo veseli tretjega mesta naših mladink in sicer **Lee Paulin**, **Mance Paljk** in **Ljude Minee**, ki so si po kratki bolezni Mance in pred kratkim zaceljene poškodbe Minee uspele priigrati tretje mesto po tesni zmagi mladink iz NTK Ptuj.

JADRANJE

Tina Mrak in Veronika Macarol jadralki leta

Najboljši jadralki leta 2017 sta **Tina Mrak** in **Veronika Macarol**, ki sta lani osvojili bron na svetovnem prvenstvu v Solunu v

razredu 470, na podelitvi na ljubljanskem gradu je priznanje dobil tudi njun trener **Tomaž Čopi**. Tina Mrak in Veronika Macarol jadrata v olimpijskem dvosedu 470 in nas že vrsto let razveseljujejo z zmagovalnimi stopničkami in vrhunskimi dosežki. Sloveniji sta prijadrali že tri medalje na evropskih prvenstvih, med njimi tudi eno zlato, medalje z evropskih in svetovnih pokalov, ob tem pa nanizali nekaj vrhunskih uvrstitev, med katerimi smo si gotovo najbolj zapomnili njuno jadranje na zadnjih poletnih olimpijskih igrah v Rio 2016, ko sta že jadrati v boju za olimpijske medalje ter na koncu končali na skupno šestem mestu po spektakularni zmagi v zadnji regati. V letu 2017 sta prijadrali svojo prvo medaljo na svetovnem prvenstvu in postali najboljši jadralki. Mrakova in Macarolova tudi letošnjega leta nista mogli bolje začeti, kot sta ga, saj sta zmagali na svetovnem pokalu v Miamiu. Njun glavni cilj sezone je nastop na svetovnem prvenstvu v Aarhusu, kjer se bodo delile prve norme za olimpijske igre 2020: "Na prejšnjih v Rio de Janeiru sva videli, da sva blizu medalj, da je ta cilj uresničljiv, sedaj pa sva že na višji ravni, kot sva bili tedaj, bolj stabilno jadra, sta povedali. Najboljši slovenski jadratelec vseh časov **Vasilij Žbogar** je podelil priznanja našim najboljšim mladincem:

V razredu optimist je bil najboljši jadratelec **Luka Zabukovec**, najboljša jadralka **Celestina Sabadin**. Najboljša jadralka med mladinkami je **Lin Pletikos**, ki je pokazala izjemen napredek v razredu laser radial, ko se je na evropskem prvenstvu do zadnjega plova borila za odličja, a na koncu pristala na nevhvaležnem, a še vedno odličnem 4. mestu. Najboljši jadratelec med mladinci je **Liam Orel**, z odlično predstavo na svetovnem prvenstvu v razredu finn, kjer je med jadralki do 19. leta starosti osvojil bronasto medaljo. Najboljša mladinska posadka sta **Rok Verderber** in **Klemen Semelbauer**, ki sta bila srebrna na evropskem pokalu, na mladinskem svetovnem prvenstvu pa sta medaljo v razredu 29er že praktično držala v roki, a sta se morala na koncu zadovoljiti s četrtilim mestom.

Priznanja za vrhunske dosežke v olimpijskih razredih je podelil **Jure Orel**, predsednik strokovnega sveta za vrhunski šport:

Priznanja za vrhunske dosežke v olimpijskih razredih je prejelo več jadralcev. **Kim Pletikos** je na svetovnem prvenstvu v razredu laser radial končala na 22. mestu, kar je najboljša slovenska uvrstitev v tem jadralnem razredu doslej. **Žan Luka Zelko** se je v razredu laser standard, ki je najštevilčnejši olimpijski jadralni razred, na svetovni lestvici povzpел do 46. mesta, na SP pa je zasedel 34. mesto. Posadka **Peter Lin Janežič** in **Sebastian Prinčič** sta v razredu 49er v Španiji na mednarodni regati na Palmi de Mallorci prišla do prve posamične zmage in nato še do prve skupne zmage, na svetovni lestvici pa sta bila 37. Priznanja Sekcije za velike jadrnice in priznanja za vrhunske dosežke v neolimpijskih razredih je podelil **David Bartol**, član izvršnega odbora JZS in izvršnega odbora sekcije za velike jadrnice: Priznanje za vrhunski dosežek v neolimpijskih razredih sta prejela **Toni Vodišek**, ki je že drugo leto zapored postal svetovni prvak v razredu formula kite do 18 let, ter hkrati zasedel četrto mesto do 21 let in šesto skupno, in pa **Toni Vrščaj**, ki je v preteklem letu v jadraniu na deski Techno 293 Plus osvojil bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu. Priznanje Sekcije za velike jadrnice je za leto 2017 prejel **Dejan Preisen**, ki je v enem najbolj konkurenčnih razredov osvojil drugo mesto na evropskem match race prvenstvu z ekipo Lumba Match Race Team, v kateri poleg njega jadrata še **Miha Truden** in **Jure Jerkovič**.

Veliko jadro JZS je prejel **David Antončič** za življenjsko delo na področju športa. Antončič se je ukvarjal z več športi, med dru-

gim je bil slovenski reprezentant v streljanju z malokalibrsko puško, leta 1957 je bil mladinski državni reprezentant v nogometu ter v naslednjih letih igral v drugi jugoslovanski ligi. Leta 1963 je bil olimpijski kandidat v atletiki v teku na srednje proge. Zaradi poškodbe se je nato po letu 1965 v celoti posvetil jadraniu. Bil je večkratni državni in republiški prvak v jadraniu. Po končani jadralni karieri je bil trener v Jadralnem klubu Jadro in trener državnih reprezentanc. Že takoj se je vključil tudi v funkcionarsko delo v športu. Leta 1965 je bil imenovan za generalnega sekretarja Brodarske zveze Slovenije, ki se je kasneje preoblikovala v Jadralno zvezo Slovenije. Od leta 1980 do 1988 je bil predsednik strokovnega sveta in mladinski selektor Jadralne zveze Jugoslavije, po osamosvojitvi pa je med drugim opravljal naloge sekretarja, predsednika strokovnega sveta in več mandatov tudi člana izvršnih odborov JZS. Za svoje delo je prejel več visokih državnih, leta 2010 tudi Bloudkovo plaketo za življenjsko delo v športu.

SABLJANJE

Izolani odlični

Člani Sabljaškega kluba Izola so konec januarja nastopili na državnem prvenstvu za mladince in kadete, ki je bilo v Ljubljani. V prijetnem ambientu ljubljanske dvorane Tabor se je 115 tekmovalcev pomerilo v, floretu, sablji in meču, ki je bila tudi najbolj zastopana kategorija. Ravno v meču pa so se najbolje izkazali Izolani. Lan Golob in Luka Mlakar sta v kategoriji kadetov namreč monopolizirala tekmovalje in se za zmago pomerila v velikem finalu.

Tam si je Lan prislužil zlato, Luka pa srebro. Lan je odlično nastopil tudi v kategoriji mladincev in tokrat osvojil srebrno medaljo. Na splošno so se na državnem prvenstvu Izolani - nastopili so še Andrej Laganis, Matija Penca, Luka Krajlah, Sarah Božič in Noel Kleva - odlično odrezali, o čemer bomo obširneje pisali naslednji teden.

STRELSTVO

V regiji tudi prvaki iz izole

Da v regiji nekaj veljajo, so dokazali člani Strelskega kluba Izola na dveh tekmah. Na regijskem prvenstvu srednjih in osnovnih šol v streljanju z zračnim orožjem za področja Notranjske, Goriške in Obale med 29.1.2018 in 1.2.2018 v Postojni so zastopali OŠ Vojke Šmuc Izola, OŠ Livade Izola, OŠ Dante Alighieri Izola, Gimnazijo Koper in Srednjo šolo Izola ter se odlično odrezali. S serijsko zračno puško je bil med cicibani **Jaša Barut** drugi, **Vito Radujko** pa na 13. mestu. Mlajša učenka **Sara Toromanovič** je bila šesta, mlajši učenec **Martin Frank** drugi in **Vasja Kitič** osmi. Ekipa OŠ Livade Izola je med učenci zasedla 2. mesto, posamezno pa: **Vito Kavalič** prvi, **Val Lorbek Ivančič** na 4., **Martin Memon** na 11., **Jaka Hrvat** na 14., **Dženan Toromanovič** na 19. in **Luka Samuel Rihter** na 20. mestu. S standard zračno puško je bila tudi tokrat dijakinja **Lara Frank** prepričljivo prva, dijak **Mark Rožac** pa je nastopal kar dvakrat: s pištolo je bil drugi, s serijsko zračno puško pa tretji (ekipno z ostalimi dijaki Srednje šole Izola so zasedli 2. mesto). Že čez nekaj dni, v nedeljo, 4.2.2018, so se Izolani odrezali tudi na Regijskem prvenstvu v streljanju s serijsko zračno puško v Ankaranu in kar nekaj mladih je doseglo že tudi normo za nastop na državnem prvenstvu. Rezultati: Cicibani: **Jaša Barut** 3. in **Vito Radujko** 7. mesto. Mlajši pionirji (ekipno drugi): **Martin Frank** 2., **Vasja Kitič** 9. Mlajše pionirke: **Sara Toromanovič** 4. mesto. Pionirji (ekipno drugi): **Aljaž Bajt** 1. mesto, **Martin Memon** 6., **Val Lorbek Ivančič** 8., **Jaka Hrvat** 11. in **Luka Samuel Rihter** 12. mesto. Člani (ekipno četrti): **Aljoša Frank** 4., **Ivan Božič** 10., **Bojan Šuštar** 12., **Dorjan Rožac** 13. in **Robert Germanis** 15. mesto. Članice (ekipno prve): **Patricija Memon** 2., **Dolores Šuštar** 3. in **Dragica Tokmadžič** 5. mesto. Veterani: Vet. 50: **Bojan Šuštar** 3. mesto; Vet. 60: **Ivan Božič** 6. mesto.

Veteranke (ekipno prve): Vet. 40: **Patricija Memon** 1. mesto; Vet. 50: **Dolores Šuštar** 2. in **Dragica Tokmadžič** 3. mesto.

Teden dni zatem (11.2.2018) so se mlajši tekmovalci v Ljubljani udeležili še 5. turnirja tekmovalca z zračno puško in pištolo za pokal Slovenije - državna liga mladih: kadeta **Vito Kavalič** 27. in **Dan Lorbek Ivančič** 28. mesto ter kadetinja **Lara Frank** 9. mesto (skupno ekipno 7. mesto). Istega dne so se na 5. turnirju tekmovalca za pokal prijateljstva SZS - državne pionirske lige naši uvrstili takole: **Aljaž Bajt** 45., **Martin Memon** 54. in **Jaka Hrvat** 60. mesto (ekipno 14. mesto).

Čestitke vsem za regijske pokale in medalje ter za dosežene norme. In čeprav je februar kratek mesec, za strelce ni počitka. Ta teden je na vidiku že 5. krog regijske PNK lige v Famljah!

dš

TAROK

Po končanih vzdrževalnih delih v hotelu Delfin Izola so se tarokaši vrnili v njihovo kavarno in odigrali peti turnir za prvenstvo občine Izola za posameznike. Najuspešnejši je bil ponovno **Cveto Ličen**, ki je osvojil vseh 9 možnih točk in odlično razliko +1254. Sledijo mu kar štirje igralci, ki so zbrali po 7 točk. Uvrstitev med njimi je bila odvisna od razlike v točkah. Drugi je bil **Anton Sevcnikar** z razliko +615. Tretje mesto je zasedel **Boris Debelejak** z razliko +435. Četrto mesto je pripadlo **Borisu Počaku** z razliko +342 in peto mesto **Mariji Bolje** z razliko +263.

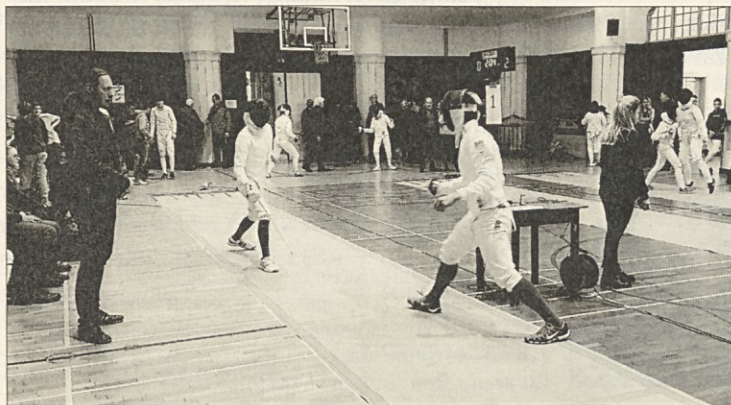
Da bi omogočili vključitev novih igralcev so pomaknili uro pričetka na 16.00 uro. Turnirji se bodo igrali vsak ponedeljek v kavarni hotela Delfin Izola.

V ponedeljek 12.2.2018 pa je bil v hotelu Delfin Izola odigran šesti turnir posameznikov v taroku za občinsko prvenstvo.

Ponovno je vseh 9 možnih točk osvojil lanskoletni prvak **Cveto Ličen** z odlično razliko +1865. Drugo mesto je zasedel **Igor Meze** s 7 točkami in negativno razliko -231. Na tretje mesto se je povzpел **Lojze Hočevár** s 6,5 točkami in razliko +255. Sledita dva s 6 točkami. Odločala je razlika. Uspešnejša je bila **Marija Bolje** z razliko +143 pred **Vladimirjem Šetino**, ki je zabeležil negativno razliko -210.

Naslednji turnir bo v ponedeljek 19.2. s pričetkom ob 16.00 uri v kavarni hotela Delfin Izola.

db

43° območni štab teritorialne obrambe – Izola

Delovanje ob odhodu JLA iz Slovenije

Nadaljevanje _ V. del

Sobota, 29. 6. 1991

General Čad je v brezishodni situaciji, zato išče stike z oblastnimi organi v Kopru in Sežani.

Še vedno je v veljavi ukaz o prekinitvi ognja.

Ker je obstajala velika možnost, da agresor udari iz smeri Petrovije se na Krogu nad Sečovljami formira protiklepna skupina z maljutkami 9K11 ki so bila izvzeta iz onesposobljenega BOV-a.

Nedelja, 30. 6. 1991

Poveljnik TO pokrajine izda ukaz (podlaga RŠTO), da se v vseh območnih štabih pokrajine opravi dodatna mobilizacija enot TO zaradi intenzivnejšega boja proti agresorju. Orožje za te nove enote naj bi prispelo.

Formirajo se dodatna dva JOD vodne sestave.

Dobimo ukaz o drugi ustavitvi ognja. General Kolšek, poveljnik 5. vojaškega območja priznava, da je JLA v težkem položaju.

V Piranski zaliv vpluje patroljni čoln JRM, ki se obrne in izpluje iz slovenskih voda.

Ponedeljek, 1. 7. 1991

General Čad ukaže, da se njegove enote umaknejo z mejnega območja (od Lazareta do Kozine). TO spremlja postopke umika JLA.

Ker je obstajala možnost, da je lokacija 43. ObmŠTO izdana štab s prištavnimi enotami izvrši premik v rajon Šmarje.

Dva voda skupaj z milico zasedeta mejni prehod Lazaret in karavlo Hrvatini (Kolomban).

Torek, 2. 7. 1991

Prejet ukaz o prepustitvi karavle Hrvatini pripadnikom JLA in umiku 500 metrov od karavle.

Do 05.7.1991 stanje ostane nespremenjeno. 05.7.1991 smo prejeli ukaz o prekinitvi ognja in o umiku enot na izhodiščne položaje.

Ker je obstajala možnost, da je lokacija 43. ObmŠTO izdana štab izvrši premik v rajon Šmarje.

Aktivnost 43. ObmŠTO po prekinitvi spopadov, ki je bila izvršena z ukazom 7. julija 1991

Po prekinitvi spopadov niso bile aktivnosti enot TO v 43. ObmŠTO nič manj zahtevne. Te so prejele ukaz, da blokirajo dostope do karavle in izvajajo nadzor nad oskrbo teh. Del enot TO pa je zavaroval mejne prehodi z Republiko Hrvaško.

Spominjam se, da me je med 7.7.1991 in 10.7.1991 poklical Franc Anderlič, poveljnik TO pokrajine in mi dal telefonsko številko admirala Pogačnika, poveljnika 5. vojaško-pomorskega sektorja Pulj. Dejal mi je naj se dogovorim o prevzemu - vračilu orožja, ki smo ga imeli v skladišču JLA v Petroviji. Najin pogovor je potekal približno tako:

- Admirala Pogačnika prosim.

- Tu admiral Pogačnik.

- Zdravo tu Slavko Dekleva poveljnik 43. ObmŠTO Izola. Kličem glede orožja, ki ga imamo v skladišču Petrovija. Ker je bilo to nabavljeno iz občinskih finančnih sredstev, pa bi bilo prav, da do njega pridemo.

- Slavko, jaz ti tu ne morem več pomagati. Ravno kar predajam dolžnost admiralu Baroviću. Na, ti ga dam na telefon in se z njim dogovori.

- Zdravo Baroviću.

- Zdravo Dekleva.

- Slušajte, kako bi se mogli dogovoriti da nam vratite orožje kojeg imamo u skladištu Petrovija?

- Nema problema. Sutra u jutro dodite i ja ću biti tamo, pa kad završite ići ćemo na kafu.

- Hvala. Vidimo se sutra

Takoj sem dal ukaz, da se izolski JOD preobleče v civilna oblačila in zagotovi potrebno število vozil (cca. 10 šleperjev) za prevoz oborožitve iz Petrovije. Ker nisem bil prepričan, da me na hrvaški strani lahko čaka aretacija vojaške policije JLA, sem nalogo predal majorju Aleksandru Prelazu, ki je naslednji dan odšel izvršiti nalogo. Predaja orožja je potekala brez problemov, admiral Barović je nadziral ves potek, ko je bila oborožitev in oprema naložena je majorja Prelaza vprašal :

- A gde je major Dekleva ?

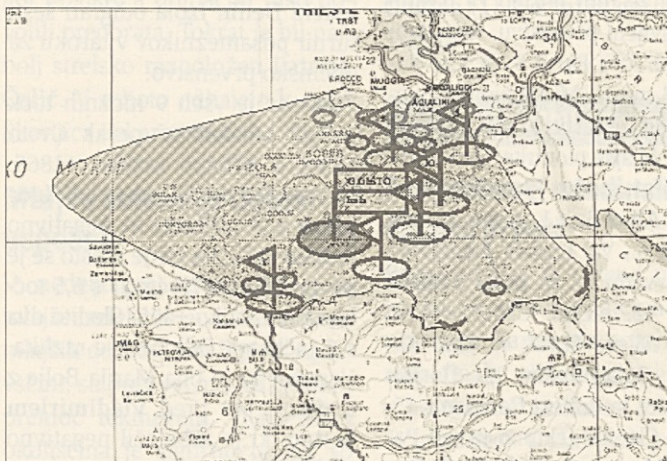
- Pa znate ima puno drugih obaveza, pa nije mogao doći.

- E pa dobro, puno ga pozdravite i kažite, da ćemo na kafu kad sve ovo završi.

S tem orožjem smo pridobili oborožitev in opremo, vključno s protiletalskimi topovi in topove ZIS 76 mm za artilerijski divizion in oborožitev za približno 1.500 pripadnikov TO.

Na žalost z admiralom Barovićem nisva nikoli šla na kavo, saj sem nekaj dni po tem, ko nam je predal oborožitev, zvedel, da je na otoku Vis naredil samomor. Po vsej verjetnosti je bila JLA seznanjena, da je admiral Barović predal orožje slovenski TO in ga je verjetno najstrožje kaznovala. Verjetno, kajti admiral Marjan Pogačnik je v svojem pismu ministru za obrambo Alešu Hojsu napisal naslednje:

»Po Sloveniji je prišla na vrsto Hrvaška. Imel sem srečo, da me je, sicer z veliko zamudo, prišel zamenjat admiral Vladimir Barović, ne pa tisti, ki je bil že prej načrtovan. Z Barovićem sva bila prijatelja že od mladosti in imel je podobne poglede na dogajanje kot jaz. Imel je tudi enako vizijo in sicer, da JLA v Istri in na otokih nima več kaj iskati. Takoj nato me je prosil: ko bo zadnji vojak zapustil Istro, naj ga pokopljem v Puli. Prišel je namreč iz komande VPO v Splitu kot načelnik operativnega oddelka, z nalogo planirati napad na Konavle in Dubrovnik, s čimer se on nikakor ni mogel strinjati, niti sprijazniti. Rekel mi je, da nima druge alternative kot samomor. Poleg tega je ocenjeval, da bo prava vojna za tem tudi v Bosni, kjer je bil rojen.

Razpored enot TO 43. ObmŠTO v ponedeljek, 01. 07. 1991

Vir: Slajd uporabljen 17. 4. 2015 na predstavitvi delovanja TO na teritoriju 43. Območnega štaba TO

Slavko Dekleva je kapitan korvete -major iz Izole. Kot gradbenec je bil direktor TOZD-a Gradnje v podjetju Enotnost in kasneje direktor TOZD-a Zidar v podjetju Steklo iz Izole. V stalno sestavo TO je bil vključen 1978 leta kot komandant občinskega štaba za TO Izola. Leta 1990 je bil imenovan za načelnika in organizatorja MSNZ občine Izola. 1991 je bil imenovan za poveljnika 43. območnega štaba TO s sedežem v Izoli. 1992 je bil postavljen na dolžnost načelnika odseka za logistiko v Združenem odredu obalne obrambe, kasneje pa na isto dolžnost v 430. mornariškem divizionu SV, kjer se je leta 2006 upokojil.

Njegova mati je bila Slovenka, oče pa Črnogorec, sam pa se je imel za Bosanca. Žal ga nisem uspel 'premakniti' v njegovi odločitvi niti za milimeter. Samomor je izvršil na Visu, ko je izvedel, da je postavljen za načelnika štaba VPO, ker bi bil neposredno umešan ravno v isto, česar ni hotel.«

V tem času je začel 43. ObmŠTO z usposabljanjem in formiranjem voda stalne sestave, ki je odigral pomembno nalogu ob umiku JLA iz pristanišča Koper.

Ob umiku JLA iz pristanišča Koper je bil vod stalne sestave TO zadolžen za pregled opreme in oborožitve odhajajočih pripadnikov JLA. Pripadniki voda so bili nenehno v nevarnosti, saj so bili v neposrednem stiku s pripadniki JLA. Naloga tega voda TO je zajemala tudi izločanje vozil in oborožitve, katero pripadniki JLA niso smeli odnesti s seboj.

Za zavarovanje odhoda sta bila v zaledju pristanišča Koper v pripravljenosti dva JOD vodne sestave. Poleg tega sta bili oblikovani dve protiklepni skupini: prva nad Škofijami z nalogu delovanja na komunikaciji Bivje-pristanišče Koper in druga na področju Markovca za delovanje na območju Koprškega zaliva, če bi slučajno prišlo do intervencije pomorskih sil JLA. V Koprski zaliv je priplula fregata Koper. Po posredovanju koordinacijske skupine za odhod pripadnikov JLA je morala zapustiti slovenske teritorialne vode. Informirani smo bili, da se je zasidrala pred Umagom.

Po odhodu zadnjega vojaka 25/26 oktobra 1991 je ostalo v luki Koper približno 100 vozil naloženih z zaseženo oborožitvijo. Poleg tega je tam ostal kup neuporabne krame. Vod STAS je vozila prepeljal v karavlo Moretini, kjer je bil opravljen natančen pregled zaseženega. Za tem je bilo opravljeno tudi sortiranje in skladiščenje zaseženega.

Naslednjič: Ocena postopkov

Slovenska Istra se je predstavila v Milanu

Mednarodna turistična borza v Milanu, BIT 2018 – Borsa Internazionale del Turismo, je minule dni gostila pomembne turistične akterje iz Italije in tujine. Na slovenski stojnici se je v družbi dvajsetih destinacij in turističnih ponudnikov predstavila tudi slovenska Istra. Kmalu tudi predstavitev v Pragi in Münchnu.

Milanska turistična borza je v treh dneh gostila okoli 46 tisoč obiskovalcev, 2250 italijanskih in tujih akreditiranih novinarjev – med njimi je bilo kar 500 popotniških blogerjev – in 1500 ključnih kupcev iz Italije in kar 79 drugih držav. Na slovenski stojnici je potekala novinarska konferenca za strokovno javnost, na kateri je **Aljoša Ota**, direktor Slovenske turistične organizacije v Milanu, predstavil podatke o italijanskem trgu za preteklo leto, novosti v letošnjem letu, nove usmeritve in ključne elemente kulturnega turizma, ki bo rdeča nit letošnjega leta. Slovensko Istro je prisotnim novinarjem, blogerjem in agentom predstavil **mag. Igor Novel**, direktor Turističnega združenja Portorož. *»Italijanski gostje se pri nas vselej dobro počutijo tudi zaradi bližine, ki presega zgolj geografsko. Cenijo izbrano kulinariko, celovito wellness ponudbo Portoroža in Pirana, zabavo ter edinstveno naravno in kulturno dediščino naših krajev,«* je poudaril Novel.

Turistično združenje Portorož, Turistično združenje Izola, Turistična organizacija Koper in Občina Ankaran, ki se pri promociji slovenske Istre uspešno povezujejo in dokazujejo, da s skupnim nastopom lahko dosežejo boljše rezultate in ponudijo

celovitejše produkte za goste, se bodo v prihodnjih dneh predstavili še na dveh pomembnih dogodkih oz. sejnih. Prvi bo med 15. in 18. februarjem potekal v Pragi, kjer se bo slovenska Istra predstavila na novinarskih konferencah novinarjem in organizatorjem potovanj. Sejem Holiday world Praga je največji in najpomembnejši turistični sejem na Češkem. Število gostov iz Višegrajskih držav v zadnjih letih močno narašča, zato tudi slovenska Istra temu trgu namenja posebno pozornost. Konec februarja se bo slovenska Istra predstavila tudi na največjem sejmu za rekreacijo in prosti čas na Bavarskem – F.R.E.E. München. Nemčija predstavlja največji evropski trg s skoraj 70 milijoni potovanj daljših od 4 dni in s 77 milijoni krajših potovanj, za katere Nemci porabijo okoli 90 milijonov evrov. Po številu hotelskih prenočitev v slovenski Istri so takoj za Avstriji in Italijani.

SZJ

Šola na počitnicah

Letošnja zimska "Šola na počitnicah" bo obarvana s temo **Odgovorna skrb za živali**. Potekala bo med 19. in 23.2., vsak dan med 7. in 16. uro, med tem časom pa se bomo naučili ter spoznali marsikaj, in sicer:

- obisk dr. vet.med. Peter Maričič, ki nam bo povedal, kako skrbeti za želvice ter zlate ribice ter nam pokazal, kako izgledajo urbani ribniki
 - obisk veterinarja z ambulante Gombač vet Izola, ki nam bo povedal, kaj pomeni imeti doma kužka ali muco
 - obisk Škocjanskega zatoka, kjer bomo spoznali ptice, ki živijo na našem območju,
 - kreativne delavnice, ki jih bo vodila Katja Mijajlovič, grafična oblikovalka, kjer bodo otroci izdelali lutko živali
 - grafične delavnice, kjer bomo natisnili grafiko na temo živali,
 - spoznali bomo ovce in koze ter pritlikave vietnamske prašičke ter se seznanili s tem, kako pravilno skrbeti za njih,
 - obiskali bomo Piranski akvarij ter Muzej školjk ter se seznanili z živalmi, ki živijo v Jadranskem morju, Pa še marsikaj, kaj naj ostane tudi presenečenje
- Prispevek za varstvo znaša 5 EUR na dan**, v kar je vključeno kosilo, ki si ga bomo skuhalo in pripravili sami ter se s tem naučili tudi pravilne priprave mize, pranja posode ter osnov kuhanja.

Prijave so možne do četrтка, 15.2. na sedežu društva, Gregorčičeva 21 (v kolikor pridete izven uradnih ur, lahko prijavnico pustite v našem nabiralniku), na facebooku, ali po telefonu 040 690 881. Prijavnice bodo otroci od 1. do 5. razreda konec tega tedna prejeli v šoli.

Refuscus mundi v četrto

Palača Manzioli se je v soboto obarvala v rdeče, ko je že četrto gostila festival Refuscus mundi, ki ga organizira združenje Vinadria.

S pesmijo v slovenščini bo sklenila krog

Marina Martensson je Švedinja izolske krvi, ki se na Mediteranu odlično počuti. V soboto bo nastopila na EMI 2018 s pesmijo Blizu, ki je njena prva pesem odpeta v slovenščini. Verjame, da bodo vse tri Izolanke prišle v finale.

Marina Martensson, izolska Švedinja ali švedska Izolanka, je ena od treh Izolank, ki bodo v soboto nastopile na EMI 2018, predizboru za Evrovizijo.

Marina je pred štirimi leti za nekaj mesecev prišla v Izolo, domači kraj njenih nonotov, a je v Izoli ostala. Sama pravi, da se počuti bolj Istrijanka, kot Švedinja, vsekakor pa, da je v njeni krvi prevladal Mediteran. Decembra se je lotila pisanja novih pesmi za novi album, a prišel je nenaden klic z RTV-ja, ki ji je vse ostale načrte postavil na stranski tir.

- Marina, začele so priprave na Emo, na kateri boš nastopila s pesmijo Blizu, ki si jo odpela v slovenščini.

- Ja, pela bom v slovenščini in zame je to velik izziv, poleg tega pa je to velika stvar za mojo družino, predvsem za mojega nonota. Pela bom predvsem za njega in za nono, ki nas je lani zapustila. In pesem Blizu govori prav o tem, kako se spoprijemaš, ko se nekdo oddaljuje od tebe. Imaš pa še vedno sanje in greš naprej. Ko jo pojem razmišljam o noni, ki je odšla, ampak moram verjeti v sanje, predvsem v sanje o Izoli, ki je njen kraj. Res mi izjemno veliko pomeni, da bom to pesem odpela v slovenščini.

- Lahko bi rekli, da si sklenila krog.

- Ja, krog, za katerega nisem nikoli pomislila, da bi ga lahko sklenila.

- Ko si pred leti prišla v Izolo, nisi verjela, da boš ostala?

- Ne, seveda ne. Sem pa ostala zato, ker mi je življenje v Izoli fantastično. Tukaj sem veliko bolj vesela in srečna, moj glas je boljši, vse je lažje in lepše. Vsekakor sem bolj Istrijanka kot Švedinja (smeh). Moje korenine so močne.

- Kdo je napisal balado Blizu, s katero boš nastopila na EMI?

- Napisal jo je moj prijatelj Miha Koren, ki v moji zasedbi igra bas kitara in je res dober prijatelj. Napisal je melodijo za pesem, a je potreboval besedilo, da bi jo zares dokončal.

Takrat mu je njegovo dekle predlagalo poezijo, ko jo je napisala že pred časom. Nekega dne sem šla k njima na kosilo in me je vprašal, če bi poizkusila odpeti to skladbo, ker ga je zanimalo, kako zveni z ženskim glasom. Ko sem skladbo prvič odpela sem jo začutila globoko v duši. Povedala sem mu, da bo treba s to čudovito skladbo nekaj narediti.

- Ni bila napisana za Emo?

- Nikakor ne. Napisana je bila brez nekega posebnega namena in ko sem jo prvič odpela je tudi sam povedal, da mi je kot pisana na kožo. S tem, da sem tudi sama iskala pesem, ki bi jo lahko odpela v slovenščini, ker sem si to resnično želela. Ampak skladbo sem želela čutiti in Blizu je 100% Marina. To se je dogajalo kakšna dva tedna pred zaključkom prijav za Emo in smo jim poslali spontan demo posnetek, ki sploh še ni bil aranžiran. In ko so nas poklicali, da smo sprejeti, smo bili zelo presenečeni. Gre vendarle za skladbo, za glasbo, ki je odigrana z inštrumenti, z mojo skupino, in čeprav bom na EMI nastopila sama, je skladba del celotne zasedbe in ne glede na rezultat bo ta pesem del našega repertoarja. Seveda pa sem vesela za možnost, ki nam jo Ema ponuja in to je, da to pesem predstavimo širšemu poslušalstvu. Komaj čakam!

- Kako težko si je bilo zapomniti besedilo v slovenskem jeziku?

- Razumela sem ga, imela pa sem velike težave z izgovorjavo. Primorščino pač veliko bolje razumem, kot slovenščino, ki jo govorijo drugod po Sloveniji.

Že v Ljubljani imam velike težave. A to pesem sem želela odpeti v knjižni slovenščini, ne pa s primorskim naglasom. Prosila sem jezikoslovca za pomoč pri izgovorjavi in ogromno vadila.

- Vaditi si morala besedilo in fonetiko. Imela si veliko več dela od »konkurence«.

- In slovenščina je zelo težek jezik. Ni bilo lahko, nikakor ne.

- Zadnja leta je navada, da zmagovalec na EMI pesem za Evrovizijo prevede v angleški jezik. Razmišljaš podobno ali bi ostala pri slovenščini?

- Ne, to skladbo bom vedno pela v slovenščini. Tudi če bi to pesem pela na Švedskem, ali na Japonskem, bi jo odpela v slovenščini,

ker je bila tako napisana in tudi zato ima zame osebno neko posebno vrednost, ki je v angleščini verjetno ne bi mogla imela. Poleg tega pa bi rada na Evroviziji predstavila Slovenijo in njen jezik, tudi v čast svojim starim staršem in če bi skladbo odpela v angleščini, ne bi imelo smisla. Sem pevka, ki je od vedno pela v angleščini in sem že tako ali tako mednarodna glasbenica. Rada bi prišla do Evrope toliko, kot katerikoli domači glasbenik, ampak to bi rada naredila v slovenščini.

- Zanimivo, da je velikokrat pesem, ki zmagala na Evroviziji, ena od redkih, ki niso prevedene v angleški jezik.

- To mi je resnično všeč. Predvsem lani, ko je zmagala portugalska pesem, je bila prava revolucija za Evrovizijo, ker tista pesem, tisti glasbenik in celoten njegov nastop so pravo nasprotje tistega, kar pričakujemo od Evrovizije. Nikoli nisem strastno sledila temu spektaklu, ampak nisem si mogla pomagati, da ne bi sledila njegovemu nastopu in sem pomislila, da dobra, kakovostna glasba vendarle prihaja v to glasbeno tekmovanje in zakaj ne bi poskusili tudi sami? Ugotovila sem, da ima tudi moj glasbeni žanr v tem svetu.

- In če te pošljemo na Evrovizijo bi verjetno dobili še kakšno točko od Švedske.

- Tako je (smeh). V Lizboni bosta Slovenija in Švedska nastopili na isti dan, to sem že preverila (smeh).

AM

Kulturni dan v Delfinu

V četrtek, 8. februarja, so se zbrali tudi v izolskem hotelu Delfin in z uro in pol trajajočim kulturnim programom počastili slovenski kulturni praznik. Številni hotelski in domači obiskovalci so bili deležni slovenske himne in prepletanju programa med člani DU Log pri Brezovici, Marjetke Popovski in ljudskih pevk Trlice iz Vrhnike. Društvo Log je navdušilo s pevskim triom, recitacijami Prešernovih poezij in skečem, ki je publiko nasmejal do solz. Marjetka Popovski je program povezovala, s kitaro prepevala svoje pesmi in požela velik aplavz z nagovorom o slovenski kulturi, odnosu do nje in pomenu ohranjanja in spoštovanja slovenske besede, pesmi in narodnih običajev. Ljudske pevke Trlice so predstavile svojo narodno nošo in zapele lokalne pesmi. V drugem delu programa pa so se združili vsi nastopajoči in s publiko vred prepevali slovenske ljudske pesmi ter stoje, s ploskanjem zaključili bogat večer, ki je bil posvečen slovenskemu kulturnemu prazniku. Ta se je nadaljeval še v prijetnem druženju in medsebojnem klepetu.

Kulturni dan z besedo in risbo

V Mestni knjižnici Izola so praznovali kulturni dan s pomočjo domačih kulturnikov vseh vetrov. Vanja Pegan je govoril o pisanju, Martina Ljubič o ilustriranju, Nives Kaligarič pa o knjižničarstvu.

V Mestni knjižnici Izola smo kulturni dan praznovali skupaj z več kot 100 otroci (od prvega do petega razreda) iz osnovne šole Dante Alighieri, ki so jih seveda spremljale tudi učiteljice.

V čitalnici so se otroci srečali s pisateljem Vanjo Peganom. Prav lepo je bilo opazovati radožive šolarje, kako zavzeto so poslušali, ko jim je Vanja Pegan živahno pripovedoval o svojem otroštvu v Piranu, deških igrah ob morju, igranju klavirja, medtem ko je sanjal o kitari... Prebral jim je zgodbo *Citronček in Giovanin*, za katero je bil tudi nagrajen, in jim povedal, kako je nastala in zakaj. Šolarji so se izkazali tudi pri reševanju kviza, kar pomeni, da so zgodbi o Citrončku pozorno prisluhnili in opazovali in si zapomnili tudi ilustracije, ki jih je naslikala Fulvia Zudič, letošnja dobitnica Tartinijevega priznanja. Otroci, ki so na vprašanja odgovorili pravilno, so za nagrado od avtorja dobili slikanico, prav vsem pa je podaril beležko in jim na srce položil, naj že danes začnejo pisati dnevnik. Pisanje dnevnika je zelo pomembno, jim je povedal, saj se tako spomnimo dogodkov, na katere bi sicer pozabili, spremljamo lahko svoje misli od otroštva do danes, in dnevniški zapiski lahko nekoč postanejo odlično gradivo za pisanje knjig. Tudi sam je namreč od otroštva zapisoval svoja doživlja.

Že kot otrok je tudi izdelal, napisal in ilustriral svojo prvo knjigo. Do danes se je sicer izgubila, a še vedno se spomni, da je opisal, kako je med lovljenjem po skalah padel v morje. V mokrih oblaci-
lih, s katerih je kapljalo, da je za seboj puščal mokro sled, je sredi zime prišel domov. Spomnil se je, da ga mama ni prav nič okregala, pa

tudi, da ga je učiteljica v šoli zelo pohvalila za njegovo prvo knjigo. To mu je toliko pomenilo, da se je pozneje odločil postati pisatelj. In res se je naučil igrati kitaro tako dobro, da lahko danes svoje znanje prenaša naprej. V piranski hiši, kjer je sedež skupnosti Italijanov, poučuje kitaro otroke in odrasle.

Otroci so nato v pravljici sobi prisluhnili Martini Ljubič, ilustratorki, oblikovalki, kamišibajkerki in lutkarici. Martina je pravljico sobo okrasila z velikim drevesom, ki ga je sama izdelala iz žice in kaširanega papirja, nato pa pobarvala z belo akrilno barvo, prinesla je tudi hišico, v kateri se lahko zvečer prižgejo lučke in pripravila tudi ilustratorjev kotiček. Na mizico je postavila akvarelne, pastelne in suhe barvice, flomastre, čopiče, vodo, papir, beležke... Povedala je otrokom, kako nastanejo ilustracije in jim pokazala različne vrste ilustriranih knjig, na primer leporelo, pop up slikanice in tako dalje. Nato jim je ob slikah na malem odru pripovedovala čudovito zgodbo o Marti, ki jo je napisala Patricija Peršolja.

Otrokom je pokazala še star kovček, poln ilustracij in jih povabila, da so ilustrirali vsak svoje knjižno kazalo.

Knjižničarka Nives Kaligarič pa je otroke popeljala po knjižnici, jim razložila, kaj je knjižnica, kako deluje, po kakšnem vrstnem redu so knjige postavljene na police in kaj delajo knjižničarji. Predstavila jim je tudi zbirko igrac Janeza Janežiča in jim odprla še vrata na vrt, da so lahko prisluhnili glasbi rastlin. Nato so se mali radovedneži še enkrat podali med police z nalogom, naj poiščejo določene knjige. Za nagrado so prejeli čokoladice, za spomin pa svinčnike Mestne knjižnice Izola.

Špela Pahor

SCHIZOFRENIČNI MATERINSKI UM

piše: Barbara Motoh Bračkanov

Od kar sem v svojo, že itak razcepljeno in zmedeno osebnost, dodala še kategorijo "mati", so pota mojega uma še bolj nedoumljiva in ukrivljena v neke nove neverjetne smeri. Običajno dnevno razmišljanje sedaj v moji glavi poteka nekako tako: "...sedaj se obujate, gremo na sprehod /moram vas nekako prevariti, da pridemo do Hoferja, kjer je meso danes 40%ceneje/... kaj si še nisi obul čevljev? /preklete, kje je sedaj tisti ključ?/... moram končati ta prevod/no sedaj, zakaj si puliš ven popolnoma zdrav zob, kakšno zgodbo naj si izmislim, da zobna miška ne prinese kovančka, če je predsoba pokrita s krvjo/... koren iz 16 je štiri /ne teči po delavnici z liziko!/ ... pojdite sedaj spat, je že noč /ura je osem, moj dan se je šele začel, ampak ne prenesem več vreščanja/... ne najdeš zvezka? poglej bolje, zagotovo je tam /nikakor ne vstopam v vašo sobo že petintrideset let danes in iščem skriti zaklad/... imam še sedem pomembnih papirjev za napisati, kaj za vraga še delate tu /prosim, prosim, usmilite se matere, ki vas je rodila, odidite spat!/ ... seveda se bomo jutri cel dan zabavali! /spletite mi vrv, prosim, imam sto nekoristnih stvari za sestavit medtem ko sestavljam puzzle/... sedaj vam posodim računalnik za pol ure /hočem samo pol ure tišine, kaj res ne vidite, ljudje, manjkajoče tipke so pač žrtve vsake vojne/... pašto, riž in njoke? seveda lahko jemo vse naenkrat! /ko vse to z mešalnikom pretvorim v zmes za zamašitev lukenj v zidu /...

In v tem stilu naprej v nedogled. Podnapisi mojih besed so pogosto obsežnejši od knjige, in pospravljanje hiše je podobno kot bi Dorothyina mati pospravila dnevno sobo tik preden bi hišo odnesel orkan - popolnoma nekoristno in neverjetna izguba časa.

Pa vem, da se neka korenita sprememba vseeno zgodi, tako da bom najverjetneje, ko bom že stara, sedela v gugalniku in štela pentlje na nogavicah, ki jih bom pletla (??? iz katerih črnih globin podzavesti je prišla ta misel ???) in najverjetneje še vedno razmišljala: "ena-dva-ena, kaj je moj sin danes kaj jedel po službi, naj pokličem njegovo ženo, če potrebujeta varstvo, ta moja hči je najbrž spet nekje zunaj, ena-dva-ena, se mi smili njen mož, jutri pridejo vnuki, ena-dva-ena, me skrbi, če jim uspe plačati vse položnice, ne vem, kako sploh preživijo, ena-dva-ena, moram kupiti vnukom nekaj toplega, ves čas so premalo oblečeni, ena-dva-ena..."

Eh ja, norost starševstva je najverjetneje neozdravljiva...

Barbara Motoh Bračkanov dela kot mentorica v izolskem Društvu prijateljev mladine, je začetnica projekta Zvezdice, stalna aktivistka in ob tem žena in mati treh otrok. Je tudi pesnica, vsestranska ustvarjalka in pisanje kolumne ji je neke vrste sprostitiv.

15.2. četrtek

18.00 Galerija Insula

Bagat Arazyan: SLIKE

Otvoritev razstave slik

19.00 Kulturni dom Izola

Potopisno predavanje **S KOLESOM V 24 DNEH PREKO AMERIKE**
 Andrej Zaman je znani slovenski ultramaratonski kolesar, ki je v zadnjih nekaj letih več kot petindvajsetkrat prevozil 1000 in več km preizkušnje. Je večkratni slovenski rekorder in so-rekorder v vzdržljivostnem kolesarjenju ter glasnik zdravega načina življenja in premagovanja lastnih meja. Njegovo glavno vodilo sta trdna volja in osredotočenost na cilj.

18.30 Mestna knjižnica Izola

srečanje bralnega kluba KIRA KNJIGA

IFGENIJA SIMONOVIC: KONCI IN KRAJI

Ifigenijo Simonović verjetno marsikdo pozna kot aktualno predsednico slovenskega centra PEN, a je še veliko drugega: mdr. lončarka, oblikovalka, prevajalka in predvsem pesnica – ne glede na to, ali beremo njeno poezijo ali prozo ... Njen pogled na svet je pesniški. V njeni zbirki esejev **KONCI IN KRAJI** (Mladinska knjiga, 2009), za katero je kot prva ženska v sedemnajstletni zgodovini podeljevanja nagrade prejela Rožančeva nagrado, se nam razkriva predvsem kot nadvse tenkočutna opazovalka in premišljevalka življenja. V intelektualno pronicljivih in intimno pogumnih zapisih se bomo z avtorico sprehodili skozi utrinke iz njenega dolgoletnega življenja v Angliji, potovanj po najrazličnejših tujih koncih in krajih ... kjer je najraje opazovala naravo, kukala v galerije, na gledališke odre, prisluškovala ljudem ...

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje **POMOČ PRI CELOSTNEM ZDRAVLJENJU**
NARAVNA IN ENERGIJSKA POMOČ

Na predavanju bomo izvedeli kako lahko se lahko z energijsko in naravno pomočjo usmerimo na pot k celostnemu zdravju, kako lahko vsak posameznik najde svoje življenjsko poslanstvo, da si lahko pomaga k boljšim in lepšim ... Med drugim bo govora tudi o Bachovih esencah.

16.2. petek

20.00 Manziolijeva palača

ETHNOINSULA 2018**Simone Zanchini & Vasko Atanasovski**

Virtuozno in občuteno. Vasko Atanasovski – sopranski in altovski saksofon, flauta / Simone Zanchini – akordeon

Virtuozni in energični dvojec Vasko Atanasovski in Simone Zanchini, vsestranska glasbenika in skladatelja, vpeta v raznorodne glasbene svetove, od klasike, preko jazza in ljudske in avantgardne godbe, se tokrat predstavljata v duu, z avtorskimi skladbami. Umetnika sta začela sodelovati leta 2001, ko se je Simone Zanchini pridružil Vasku Atanasovskemu v zasedbi Adrabesa Quartet, skupaj s pomembnima glasbenikoma Robertom Bartolijem iz Italije in Krunoslavom Levačičem iz Hrvaške. Repertoar obsega izvirne kompozicije obeh glasbenikov, ki s stapljanjem strogih struktur in trenutkov popolne svobode zvesto sledijo konceptu poliritmije in prepletajo različna glasbena izhodišča z improvizacijo. Eksplozivna in zabavna glasbena mešanica.

21.30 Hangar

3 BOTE (istrski rock ; Obala)**20.2. torek**

18.00 Manziolijeva palača

CINEFORUM

Projekcija dokumentarnega filma **Trieste, Yugoslavia**
 režija Alessia Bozzeri.

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje **DIŠEČE POPOTOVANJE**

ter predstavitev knjige **AROMATERAPIJA: DIŠEČI POTRTETI**
 Na predavanju bo predavateljica in avtorica knjige Nataša Špiranec predstavila svojo knjigo **AROMATERAPIJA: DIŠEČI PORTRETI** in v sklopu tega izvedla predstavitev in zgodovino aromaterapije, prikaz aromaterapevtskih materialov, opis terapevtskih tehnik in izdelave pripravkov in prikazala uporabnost najpomembnejših aromatičnih zdravilnih rastlin vseh kontinentov. Konec bo namenjen diskusiji in vprašanjem obiskovalcev.

21.2. sredo

19.00 Mestna knjižnica Izola

potopisni večer **Etiopija**

Predavanje je pripravila Špela Pahor. Z nami bo podelila vtise o potovanju v Etiopijo in o življenju in delu v sirotišnici v kraju Kobo.

Skrbimo za zapolnitev vašega prostega časa

Center za kulturo, šport in prireditve
 Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
 Izola - Isola

<http://center-izola.si><http://www.odeon.si>**Ta teden v Izoli ne spreglejte ...****Četrtek, 15. februar, ob 19.00 - Kulturni dom Izola**

Potopisno predavanje
S KOLESOM V 24. DNEH
PREKO AMERIKE
 Predavatelj, Andrej Zaman
 Vstop je prost!

Torek, 20. februar ob 18.00 in 19.30**Kulturni dom Izola**

ARGENTINSKI TANGO
 Plesni tečaj vodita Bojana in Lucio GOBBO
 Vpis na začetni in nadaljevalni tečaj je v teku.
 Vabljeni!

Sreda, 21. februar, ob 20.30, art kino Odeon Izola

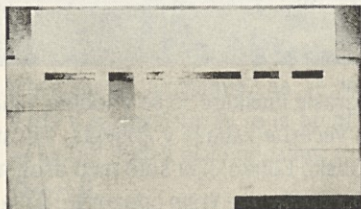
KINO V ŽIVO
 kultura inuitskih lovcev vzhodne Grenlandije
ZADNJI LEDENI LOVCI
 Režija: Jure Brecljnik, Rožle Bregar
 Gostje večera so člani filmske ekipe.

ART KINO ODEON IZOLA
Slovenska retrospektiva: TO SO GADI
 15. 2. ob 20.30
LIFF-e PO LIFF-u: POKLIČI ME PO SVOJEM IMENU
 15. 2. in 16. 2. ob 18.00
 17. 2. ob 20.30
O TELESU IN DUŠI
 16. / 18. 2. ob 20.30, 17. 2. ob 18.00
 Kino vetrnica: **PALČKI POMAGALČKI**
 17. in 18. 2. ob 16.00
 Ponedeljki za zamudnike: **DRUŽINA**
 19. 2. ob 20.30

Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola
 (t: 05/641 84 39, gsm: 051 394 133, m: galerija@center-izola.si) ponedeljek -
 petek: 10.00-12.00 / 16.00-18.00. **Art kino Odeon Izola**, Ulica prekomorskih
 brigad 4, Izola (t: 051/ 396 283, m: info@odeon.si) - vsak dan pol ure pred
 projekcijo; **blagajna prizorišča** - v uri pred dogodkom.

Bagrat Arazyan v galeriji Insula

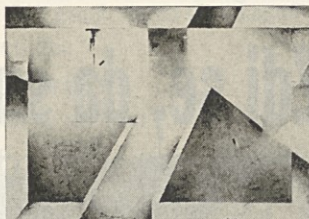
Bagrat Arazyan je po rodu iz Armenije, vendar gre za umetnika, ki mu je Slovenija postala druga domovina, saj tukaj že vrsto let živi in ustvarja. Arazyan je po dolgoletni ustvarjalni karieri tudi mednarodno uveljavljen umetnik. Njegovo delo, ki pokriva področja slikarstva, grafičnega oblikovanja, kuratorstvo kulturnih projektov in pisanje teoretičnih tekstov je poznano v Rusiji, Litvi, Italiji, Sloveniji. V slikarsko likovnem delovanju je Arazyan razvil in izpeljal kar nekaj izraznih načinov, pri tem pa je v dodelani formi vseskozi upošteval določena osebna merila. Celostno, ne glede na ustvarjalno področje, bi v njegovem delu zaznali določene izhodiščne postulate, ki ga vseskozi opredeljujejo. Racionalno zastavljena forma, ki vsebinsko referira v vprašanja eksistence, časovnosti, vzročnosti je okvir, ki ga zvesto zapolnjuje v različnih izpovednih načinih. Tako tudi naj-novejši slikarski cikel z naslovom »Screen«, ki ga predstavljamo v galeriji Insula, povsem usklajeno nadaljuje njegovo ustvarjalnost.

Galerija Insula

V četrtek, 15. februarja ob 18. uri vas vabimo na otvoritev razstave

BAGRAT ARAZYAN Screen

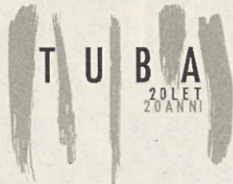

Galerija Alga in Kulturni dom Izola

retrospektivna razstava

20. LET KDLU TUBA Retrospektiva

Razstavljajo: Zdenka PETEK, Jožica GOLJA, Liljana ČEBOKLI, Helena BALENTIČ, Danjela BUCAJ PARADIŽ, Katja DEBEVEC, Suzana ZORČ, Saša KUDER, Veronica SEDEVIC. Mentor: akademski slikar Gani Llallosi

Galerija Plac

Ljubljanska 32

razstava slik

Veronika Macarol

Kavarna ZVON

razstava slik Maja Bandelj

Kava bar TISA

fotografska razstava Univerze za tretje življenjsko obdobje

IRENA GREGORC Pod toskanskim soncem

JACK LORGET Vodni športi

MESTNA KNJIŽNICA IZOLA

razstava FOTOGRAFIJ ŠPELE PAHOR - OBRAZI LEPOTE, razstava slik MONIKE LEPOŠA - MORJE IN CVETJE in razstava slik, ki so nastale v kraju Kobo v Etiopiji. OTROCI RIŠEJO

Morda so Arazyanova podoba napotilo, ki gledalčevo zavest »potisne« v spomin, v nekakšno preddverje bivanjskega, kjer je podzvedno polje varnega. Slutnja minljivega je le razumsko predstavljen del eksistence ... Vsekakor Arazyan svoje delo premišljeno nadgrajuje. V likovni formi, ki v nekakšni ploskovno kubistični, geometrijsko abstraktni maniri stilizira objektivno realnost, se vprašanja, ki jih postavlja razvijejo v pripoved, ki se nikoli ne konča.

Dejan Mehmedović

BAGRAT ARAZYAN

Rojen je leta 1958 v Erevanu v Armeniji, umetnost je študiral v Moskvi. V Sloveniji je prvič razstavljal leta 1991. Je slikar, grafični oblikovalec, kurator, glasbenik, filozof. Od leta 1994 je soustanovitelj in kurator v galeriji in oblikovalskem studiu "Modius" v Moskvi. Od leta 2017 je soustanovitelj in kurator Centra sodobne umetnosti Pivka, Slovenija.

Živi na Jurščah in dela v Sloveniji, Rusiji in Litvi.

V preddverju izolskega kulturnega doma so ob letošnji občinski proslavi ob prazniku kulture in ob 20 letnici KDLU Tuba odprli njihovo retrospektivno razstavo na kateri se predstavljajo: **Zdenka PETEK, Jožica GOLJA, Liljana ČEBOKLI, Helena BALENTIČ, Danjela BUCAJ PARADIŽ, Katja DEBEVEC, Suzana ZORČ, Saša KUDER in Veronica SEDEVIC**

Kulturno društvo likovnih ustvarjalcev TUBA je nastalo v šolskem letu 1996/97. Vanj so se vključile tečajnice večernega likovnega tečaja, ki ga je leta 1993 organizirala takratna Zveza kulturnih organizacij Izola. Prva mentorica je bila likovna pedagoginja Ingrid KNEZ. Posebnost društva je bila in je še danes, da so v njem le ženske ljubiteljice likovne umetnosti, le občasno se nam je pridružil en moški član. V letu 1998 je mentorstvo prevzel samostojni likovni delavec, slikar Brane SINIKO, od leta 2005 pa akademski slikar Gani LLALLOSHI.

Društvo je včlanjeno v Zvezo likovnih društev Slovenije, kjer že vsa leta sodelujejo pri projektu Zlata paleta. Članice so prejele več kot 20 certifikatov kakovosti, veliko priznanj in dve Zlati paleti; za slikarstvo in kiparstvo. Razstava v preddverju Kulturnega doma je živahna, zanimiva in predvsem dokaz njihove ustvarjalne rasti.

V Placu Izolanov so v soboto odprli zanimivo slikarsko razstavo naše olimpijke, jadralko **Veronike Macarol**, ki se je malo pred tem vrnila z regate za svetovni pokal v Miami, ki sta jo s krmarko Tino Mrak zmagali in tako poskrbeli za še bolj zanimivo odprtje razstave njenih del z akrilom na platnu in lesu. To je njena prva prava razstava in obiskovalci pravijo, da preseneča s svojimi barvami in dolgo potezo s čopičem, kar odkriva njen talent, ki ga je pokazale že kot dijakinja umetniške gimnazije in študentka arhitekture.

Pust se je poslovil

Izola postaja glavno mesto otroškega pusta na slovenski obali. Letos je bilo posebej živahno v soboto in v torek, odrasle maske pa so šle drugam.

Letos smo imeli kar tri prizorišča: park Pietro Coppo, Lonko in Manziolijev trg. Organizatorji so se potrudili in malim maskam pripravili zanimiv animacijski program.

Tako-le je bilo v torek, ko so na trg Pietro Coppo prišli otroci iz vrtcev.

Otroci izolskih vrtcev so se sprehodili po staremu mestu do Manziolijevega trga, kjer so se pozabavali in se nato vrnil na osrednje prizorišče v parku.

Odrasle maskare so se v soboto v glavnem udeležile povorke v Kopru in večerne zabave v Pobegih, nekatere pa so vendarle prišle tudi na izolsko Lonko, kjer smo med drugim srečali ti dve zanimivi naplavini, ki sta bili neke vrste opozorilo, da je treba skrbno ravnati z našim okoljem. Da ju le niso opazili naši Komunalci, ki so tako zagreti za akcijo Iz starega naredimo novo.

Zdi se, da smo odgnali zimo

Tudi letos sta Center za kulturo, šport in prireditve v Izoli in Občina Izola organizirala že 8. Otroško istrsko pustno povorko ter veliko pustno rajanje.

Njihovemu vabilu k sodelovanju na prireditvi smo se navdušeno odzvali tudi v vrtcu Mavrica Izola. Bogat kulturni in zabavni program se je dogajal na trgu Pietro Coppo v **torek, 13.februarja 2018**. Zbor otrok na trgu se je veselo pričel ob 10.00 uri.

Prireditve, ki je bila namenjena najmlajšim, smo se udeležili v velikem številu. Povorka pisanih pustnih mask je razveseljevala mimoidoče, ter jih vabila, da si prireditev tudi bližje ogledajo. Dogajanje je bilo prežeto z glasbenimi, plesnimi in animacijskimi točkami, ki jih je povezovala Saška.

S skupnimi močmi smo zimo preganjali s petjem, metanjem konfetov ter prijetnim medsebojnim druženjem. Po slovesu s trga Pietro Coppo smo obiskali tudi občinsko mestno hišo. Župan Igor Kolenc s sodelavci nas je ob tej priložnosti lepo sprejel, pozdravil ter pogostil s pustnimi dobrotami. V zahvalo pa smo jim zapeli pustno pesem z željo, da bi čimprej prišla pomlad. Na sprehodu po Izoli nas je sonček lepo ogrel, tako smo vedeli, da smo svojo nalogo dobro opravili.

KRIMINALIJE

Bil je pod vplivom mamil

Obveščeni smo bili o moškem, ki se opoteka in odmetava svoje stvari. Ugotovljeno je bilo, da je moški pod vplivom mamil. Odklonil je zdravniško pomoč in odšel domov.

Divjal in pretepal

Občan je sporočil, da je opozoril moškega, ki je po ulici divjal z avtom, ta pa ga je pozival k pretepu. Policisti so po obvestilu moškega izsledili. Izdan mu je bil plačilni nalog za kršitev javnega reda in miru.

Igral se je gasilca

Občanka je sporočila, da je nekdo iz bloka vzel gasilni aparat in ga je aktiviral po parkiranih avtomobilih pred blokom. Gasilni aparat je najden v bližini. Policisti zbirajo obvestila.

Brez voznškega po cesti

Dopoldan so policisti v Kopru ustavili osebni avto, ki ga je vozil Izolan brez veljavnega voznškega dovoljenja. Vozilo so zasegli, sledi obdolžilni predlog.

Uničevalec na delu

Nekdo je v Livadah ponoči poškodoval več parkiranih osebnih avtomobilov. Razbil je stekla, poškodoval je pločevino, brisalce in ogledala.

Našli so granato

Obveščeni smo bili o najdbi eksplozivnega telesa. Ugotovljeno je bilo, da gre za ročno granato iz časa 2. svetovne vojne. Prevezela sta jo bombna tehnika.

Bil je v slabem stanju

Obveščeni smo bili, da se v centru opoteka moški. Ugotovljeno je bilo, da ima močne krče in je v slabem stanju.

Pomoč so mu nudili v SBI. Testa za alkohol in mamila sta bila negativna.

Ogoljufali so jo

Občanka je naznanila, da so jo ogoljufali za 430 evrov, ko je po internetu naročila mobilni telefon, pa ji ga niso poslali. Sledi zbiranje obvestil.

Ukradli so mu kolo

Občan je naznanil, da so mu iz kleti ukradli kolo, ki ga je kasneje našel pri osnovni šoli.

Brcnil in klofnil

Občanka je naznanila, da se je sprla s partnerjem, ki jo je brcnil in klofnil. Izdan plačilni nalog.

Grozi ji

Občanka je naznanila, da se je razšla z možem, zdaj pa jo nadleguje in ji grozi. Možu sledi kazenska ovadba.

Nevarna igra

Nekdo je na cesti z Belvederja v Izolo, v bližini radarja, na cesto nastavljal betonske podstavke za senčnik. V njih je trčila voznica z osebnim avtomobilom, ki je izgubila nadzor nad vozilom. Zaneslo jo je na levo, kjer je trčila v drog javne razsvetljave. Sledi zbiranje obvestil in kazenska ovadba.

Nezavesten je ležal

Obveščeni smo bili, da na ulici leži moški. Ugotovljeno je bilo, da je moški nezavesten. Čez čas se je zavedel in je povedal, da se je med hojo spotaknil in je padel, pri tem pa je z glavo udaril ob tla. Pomoč so mu nudili v SBI.

ALKOHOLOMETER

ALKOHOL: 0,91 mg/l, 0,39 mg/l in 0,39 mg/l (na kolesu)

OBVESTILO RDEČEGA KRIŽA

- Brezplačno predstavitev Temeljnih postopkov oživiljanja bomo izvedli na sedežu RK Izola (dvorana v pritličju), v soboto, 24. februarja 2018 od 10.00 do 12.00 ure.

Predstavitve je prvenstveno namenjena vsem prebivalcem centra Izole, vsekakor pa ste vabljeni vsi, ki bi se radi naučili teh temeljnih postopkov in mogoče s svojo pomočjo komu lahko rešili življenje.

Svoj čas in znanje bo z vami delila naša prostovoljka, ga. Marta Gams, izkušena predavateljica tečajev Prve pomoči in mogoče še kdo od naših prostovoljcev.

Ne pozabite si vpisati datum - 24.2.2018 od 10.00 do 12.00 ure v vaš rokovnik!

- Tečaj za bolničarje - pričnemo v marcu 2018 - aktivno članstvo v ekipi Prve pomoči

70 urno usposabljanje za Bolničarja prične na RK Izola predvidoma v mesecu marcu 2018. Prijave zbiramo na tajnistvo-rkizola@ozrks.si

Si želite biti aktivno usposobljeni in sočloveku pripravljeni nuditi pomoč, v naravnih in drugih nesrečah? Vabimo vas, da se nam pridružite v ekipi Prve pomoči, ki ju skupaj sestavljamo Rdeči križ Izola in Služba za civilno zaščito, Občine Izola. Tudi za člana ekipe Prve pomoči morate opraviti tečaj za bolničarja, ki vam ga v primeru sodelovanja v Ekipi PP za RK Izola ponujamo brezplačno. Veselimo se vaše udeležbe in vas lepo pozdravljamo.

Nevija Božič, Predsednica RK Izola

MALI OGLASI
NEPREMIČNINE**PRODAMO**

- Na Brkinih prodam lepo veliko, povsem obnovljeno hišo s 7.3 ha zemlje: gozd, njive, travniki in sadije. Primerna za večjo družino, obrt ali kmetovanje. V račun stanovanje na obali ali ljubljani. Tel.: 031 688 900

- Prodajam kmetijsko zemljišče v velikosti 1416 m² na mirni lokaciji ob reki Dragonji. Tel.: 041/478-034 Oktavio

- v Semedeli PRODAM garsonjero (22,53 m²) + klet 3m², prodam za 55.000 evr ali zamenjam za podobno v Izoli. (inesmayer67@gmail.com)

ODDAMO

- Oddamo 40m² veliko stanovanje (3 ležišča) za 350 eur z všteti stroški. Stanovanje je pritlično s parkiriščem. Tel 031 701 328

- Oddam opremljeno enosobno stanovanje v starem mestnem jedru, v Gramscijevi ulici, v drugem nadstropju večstanovanjske hiše. Stanovanje je na sončni legi, opremljeno, klima, KTV, internet. Primerno za eno ali dve osebi. Za daljše obdobje. Tel 041 792 201

ZAMENJAVA

- Menjam novo opremljeno stanovanje v bloku Velenju (2. nad. - 60m²) za stanovanje v Izoli do 40m² z doplačilom. Vzajem tudi stanovanje v najem, do 200 eur mesečno najemnino. Tel: 070 780 530

KUPIMO

- Zamenjam pol hiše z dvoriščem v Kortah za garsonjero v Izoli (doplačilo). tel 051 640 876

KUPIM

Kupim dvosobno stanovanje ali del hiše na slovenski obali. Telefon: 051 311 180

NAJAMEMO

- Najamem osvetljeno enoposteljno sobo v Kopru, Izoli ali Portorožu kjer je na voljo uporaba kuhinje in kopalnice (pečica, pralni stroj- nujna). Tel: 070 655 346

- V Izoli ali okolici najamem svetlo in primerno ogrevano garsonjero za eno osebo, zaželeno brez televizorja in zgolj osnovno opremljeno. Ponujam in pričakujem mir, čistočo in skrbno ravnanje z lastnino. Zanima me izključno resen dolgoročni najem pri poštenem lastniku z odgovornim odnosom do ljudi. 051 205 609 (klic ali sporočilo)

- Mlada Izolanka z otrokom iščem stanovanje za daljše obdobje v Izoli. Tel.: 070 654 464

RAZNO

- Prodajam avto C3 VTR HDI 92 diesel, letnik 2005/125 000 km. Podrobnosti na 041 692 389

- Prodajam domače ekološko, hladno stiskano oljčno olje (30%belice/20%šorta/50%črnce) po ceni 12 Eur liter. Pri količini nad 5L cena 10 Eur. Tel.: 070 789 303 (Milena).

- Elektroakustično kitaro znamke Melody - Rondo (kopija Ovation, italijanske izdelave), odlično ohranjeno, skupaj s pasom in stojalom, zelo ugodno prodam.

Cena: 100 Eur. Tel.: 031 359 269

- Podarim revije "DOM" in "MOJ LEPI VRT". Tel. 031 584 167

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**

4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**

8,00 €

prava nedeljska **KOSILA**

9,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Pustni otroški parlament po izolsko

Foto: Otroci vrtca Mavrica pri županu

Naj športnik 2017

Včeraj so v Kulturnem domu podelili priznanja izolskim športnikom in športnicam za dosežke v letu 2017. 60 let rokomet v Izoli seveda ni minilo neopaženo.

Nova SEAT Ibiza

že od 9.990 €*

Z bonom za zimske pnevmatike.*

AVTO JEREB d.o.o., Polje 9 b, 6310, Izola

T: 05 61 68 013, www.a-jereb.si

Povprečna poraba goriva 5,0 - 3,8 l/100 km, povprečne emisije CO₂ 114 - 80 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6. Emisije NO_x: 0,0664 - 0,0145 g/km. Emisije trdnih delcev: 0,00050 - 0,00014 g/km. Število delcev: 5,12 x 10¹¹ - 0,68 x 10¹¹. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povzanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. *Več na www.seat.si in www.porscheleasing.si.

Stiskarna Mandrač

+386 040/43-29-43

splet: stiskarna.mandrach.si

fb: www.facebook.com/mandrach.si

mail: stiskarna.mandrach@gmail.com

majice
kape
šalice
itd.

nalepke za avto
nalepke za računalnik
stenske nalepke
urnik nalepke